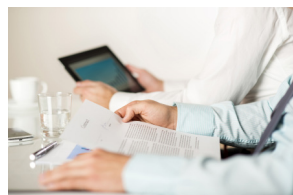
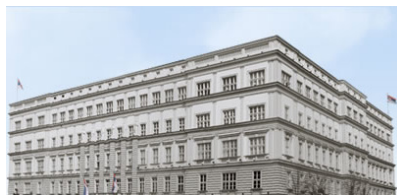

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 1
јануар 2019.
година LIX
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 1
јануар 2019.
година LIX
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић, Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Ана Панчић
посебни саветник министра

Уредник
Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2019 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ
ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. а) Акцизни третман увоза горива за млазне моторе – керозина (петролеја) у своје име и за свој рачун из иностранства ради даље продаје домаћим компанијама које би то гориво непосредно и искључиво користиле у авио сврхе..... 11
- б) Ко може да оствари пореско ослобођење за увоз горива за млазне моторе? 11

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Настанак пореске обавезе у случају изградње препумпне станице на основу уговора који подразумева испоруку опреме са уградњом и којим је уговорено издавање ситуација, а када извођач радова у циљу наплате потраживања испостави наручиоцу документ по основу допремања опреме, при чему је предметни документ назван привременом ситуацијом и оверен од стране надзорног органа..... 17
2. Основица за обрачунавање ПДВ за увоз добара која после употребе постају посебни токови отпада 21
-

3. Порески третман промета половног путничког аутомобила који Мисија ОЕБС у Србији поклања Канцеларији за људска и мањинска права, а чија је набавка финансирана средствима донације из фонда ЕУ за претприступну помоћ (ИПА), на основу Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи (ИПА) („Службени гласник РС – Међународни уговори”, бр. 124/07) и Финансијског споразума између Владе Републике Србије и Европске комисије у вези са Националним програмом за Републику Србију за 2012. годину у оквиру Инструмента за претприступну помоћ, потписаног 20.12.2012. године, за потребе реализације Пројекта „Техничка подршка за инклузију Рома”24

4. а) Шта подразумева израз „претходних 12 месеци” у вези обавезе подношења евиденционе пријаве надлежном пореском органу обвезника који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара?26

б) Ко је порески дужник за промет добара која се сматрају секундарним сировинама у случају када предузетник у претходних 12 месеци оствари укупан промет у износу већем од 8.000.000 динара по основу продаје секундарних сировина, али, супротно Закону, не поднесе евиденциону пријаву надлежном

пореском органу, па порески орган у поступку контроле утврди да је предузетник имао обавезу подношења евиденционе пријаве?.....26

5. Да ли постоји обавеза исправке одбитка претходног пореза за опрему, објекте и улагања у објекте за вршење делатности који су уништени односно оштећени у пожару, при чему од момента прве употребе опреме и објеката, односно од момента завршетка улагања у објекте, није прошао рок од пет година (за опрему), односно рок од десет година (за објекте и улагања у објекте)?.....31

6. Порески третман промета услуга међународног превоза лица у ваздушном саобраћају који врши обвезник ПДВ35

7. Могућност брисање из евиденције обвезника ПДВ41

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман прихода нерезидентног правног лица оствареног по основу давања у закуп опреме (делова ваздухоплова) у случају када са државом резидентности примаоца прихода није закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања.....45

2. Признавање расхода у пореском билансу по основу оштећења опреме које је настало као последица више силе – пожара47

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. У коју групу непокретности се разврстава земљиште које је „у својини правног лица за које је у катастру као облик својине уписана мешовита својина, па није у могућности да га отуђи због облика својине”? 49
 2. Да ли је Еванђеоска црква ослобођена пореза на поклон непокретности (објекта са двориштем) који јој учини физичко лице? 52
 3. Да ли је правно лице обвезник пореза на имовину за објекат на коме има право својине ако тај објекат није у функционалном стању и као такав је купљен (уклоњена је фасада, преградни зидови, подови, инсталације грејања, водовода, канализације, електро, ПТТ, кабловске мреже), а у катастру је уписан као Зграда пословних услуга? 54
 4. У коју групу се, за сврху утврђивања основице пореза на имовину, разврставају непокретности – „помоћни објекти који по намени нису гараже (бунари, шупе, оставе...) и пољопривредне зграде које служе за смештај животиња, пољопривредних машина, сточне хране и други економски објекти и нестамбене зграде”, имајући у виду да се у поступку озакоњења незаконито изграђених објеката објекти класификују у складу са Правилником о класификацији објеката („Службени гласник РС”, бр. 22/15) и да је један од услова за доношење решења о
-

озакоњењу незаконито изграђеног објекта – поднета пријава за утврђивање пореза на имовину? 57

5. Да ли се порез на имовину плаћа за стан од 38 m² који је „стар 62 године“? 61

6. Да ли је основица пореза на имовину за објекат металопрерађивачке индустрије његова вредност исказана у пословним књигама обвезника – предузетника ако је његова претежна делатност – 4711 Трговина на мало у неспецијализованим продавницама, претежно храном, пићима и дуваном и ако обвезник тај објекат користи као магацински простор за складиштење робе? 63

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман накнаде за новорођену децу и накнаде незапосленим породиљама 67

2. Обрачунавање и плаћање пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање по основу солидарне помоћи коју послодавац исплаћује запосленима у утврђеном износу, сагласно посебном колективном уговору 68

3. Обавеза обрачунавања и плаћања пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање по основу накнаде плате у трајању од три месеца коју, као право по престанку функције, остварује физичко лице – функционер 72

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Намирење пореске обавезе конверзијом..... 75

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. У случају када се државни орган дописом обраћа Директорату цивилног ваздухопловства у коме се наводи да ће тај орган извршити плаћање Тарифе таксе ДЦВ РС и молбом да се њихов запослени ослободи плаћања РАТ због потреба посла, позивајући се на члан 18. Закона о републичким административним таксама, да ли Директорат може извршити ослобађање од плаћања РАТ по наведеном члану Закона о РАТ, иако се сам захтев подноси на лично име, а и сама дозвола се води на лично име подносиоца коју исти тај подносилац може користити у приватне сврхе? 77
2. Захтев Удружења родитеља и деце „Нестале бебе Београда” за ослобођење од плаћања републичке административне таксе по „захтеву да се достави информација о упису у матичне књиге рођених и умрлих за децу својих чланова Удружења” 80

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Да ли постоји законски основ да локална пореска администрација утврђује накнаду за заштиту и унапређење животне средине за период од 1. јануара 2019. до 1. марта 2019. године, по основу коришћења стамбених и пословних
-

зграда, станова и пословних просторија за становање, односно обављање пословне делатности, као и за коришћење земљишта за обављање редовне делатности? 83

2. Који орган је надлежан за спровођење принудне наплате накнада за коришћење јавних добара, а посебно у поступку принудне наплате накнада за воде? 85

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у јануару 2019. године..... 89

Ј А В Н И П Р И Х О Д И

ПОРЕЗИ

- 1. а) Акцизни третман увоза горива за млазне моторе – керозина (петролеја) у своје име и за свој рачун из иностранства ради даље продаје домаћим компанијама које би то гориво непосредно и искључиво користиле у авио сврхе**
б) Ко може да оствари пореско ослобођење за увоз горива за млазне моторе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-1807/2018-04 од 21.01.2019. год.)

а) Са аспекта Закона о акцизама

Одредбом члана 1. тачка 2) Закона о акцизама („Службени гласник РС”, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да је увозник акцизних производа лице које у своје име и за свој рачун увози, односно лице за чији рачун се увозе из иностранства производи на која се плаћа акциза у смислу овог закона.

Обавеза по основу акцизе, сагласно члану 3. Закона, настаје када су акцизни производи произведени у Републици Србији, односно када су увезени у Републику Србију, а увезеним акцизним производима сматрају се акцизни производи који су увезени у складу са царинским, односно спољнотрговинским прописима.

Према одредби члана 19. став 1. тачка б) Закона прописано је да се акциза не плаћа на акцизне производе, и то гориво за млазне моторе — керозин (петролеј) које произвођач продаје непосредно

крајњем кориснику (власнику) за авио сврхе, односно увозник увози за себе ради непосредног коришћења у авио сврхе или за корисника (власника) који то гориво непосредно користи у авио сврхе.

Сагласно одредби члана 21а Закона, прописано је да обавеза обрачунавања акцизе при увозу акцизних производа настаје даном настанка обавезе обрачунавања увозних дажбина, а акцизу обрачунава надлежни царински орган.

Одредбом члана 5. став 1. Правилника о начину обрачунавања и плаћања акцизе, врсти, садржини и начину вођења евиденција, достављања података и подношења пореске пријаве („Службени гласник РС“, бр. 3/05, 54/05, 36/07, 63/07, 53/09, 63/12, 95/12, 96/12 - исправка, 56/13, 67/15, 101/16, 86/17, 20/18 и 48/18, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се обрачунавање акцизе при увозу, у складу са одредбама члана 21а Закона, врши на тај начин што се приликом пријављивања царинске робе, у јединственој царинској исправи или посебном документу уз друге потребне елементе, исказује основица акцизе и износ обрачунате акцизе.

У складу са наведеним законским и подзаконским прописима, увозник може остварити ослобођење од плаћања акцизе, у конкретном случају, на гориво за млазне моторе – керозин (петролеј) које увози у своје име и за свој рачун ради непосредног коришћења у авио сврхе или уколико увози у своје име, а за рачун корисника (власника) који то гориво непосредно користи у авио сврхе.

Према томе, у конкретном случају, када предметно привредно друштво врши увоз горива за млазне моторе – керозина (петролеја) у своје име и за свој рачун из иностранства ради даље продаје домаћим компанијама које би то гориво непосредно и искључиво користиле у авио сврхе, у том случају приликом увоза наведеног горива настаје обавеза по основу акцизе, и то даном настанка обавезе обрачунавања увозних дажбина, а акцизу обрачунава надлежни царински орган.

б) Са асијектѿа Закона о порезу на додату вредност

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон о ПДВ) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике (члан 7. Закона о ПДВ).

У складу са одредбом члана 19. став 1. Закона о ПДВ, основица код увоза добара је вредност увезеног добра утврђена по царинским прописима.

У основицу из става 1. овог члана, сагласно одредбама става 2. истог члана Закона о ПДВ, урачунава се и:

1) акциза, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови који су настали до првог одредишта у Републици.

Првим одредиштем, у смислу става 2. тачка 2) овог члана, сматра се место које је назначено у отпремници или другом превозном документу, а ако није назначено, место првог претовара добара у Републици (члан 19. став 3. Закона о ПДВ).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 10) Закона о ПДВ прописано је да се ПДВ не плаћа на испоруке летилица, сервисирање, поправке, одржавање, чартерисање и изнајмљивање летилица, које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају, као и испоруке, изнајмљивање, поправке и одржавање добара намењених опремању тих летилица.

Сагласно одредби члана 24. став 1. тачка 11) Закона о ПДВ, ПДВ се не плаћа на промет добара и услуга намењених непосредним потребама летилица из тачке 10) овог става.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона о ПДВ, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

На ПДВ при увозу добара примењују се царински прописи, а за обрачун и наплату ПДВ при увозу добара надлежан је царински орган који спроводи царински поступак, ако овим законом није друкчије одређено (одредбе чл. 58. и 59. Закона).

Сагласно одредбама члана 18. став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Службени гласник РС“, бр. 120/12, 40/15, 82/15, 86/15, 11/16, 21/17, 48/18, 62/18 и 104/18, у даљем тексту: Правилник о пореским ослобођењима), пореско ослобођење из члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона, обвезник може да оствари за испоруке летилица и промет добара и услуга за потребе домаћих летилица које се, уз накнаду, претежно користе у међународном ваздушном саобраћају, као и за потребе страних летилица које користе нерезидентна предузећа, ако поседује:

1) документ о промету добара и услуга (уговор, рачун и др.) извршеном лицу које наведена добра и услуге користи за пружање услуга међународног превоза у ваздушном саобраћају;

2) изјаву власника домаће летилице да се та летилица користи, уз накнаду, претежно у међународном ваздушном саобраћају, односно изјаву купца летилице да ће се та летилица, уз накнаду, претежно користити у међународном ваздушном саобраћају.

Домаћа летилица из става 1. овог члана користи се претежно у међународном ваздушном саобраћају ако у шест месеци који претходе пореском периоду, односно у шест месеци након пореског периода, за који се подноси пореска пријава, од укупног броја летова у том периоду оствари или ће остварити више од 80% летова у међународном ваздушном саобраћају (став 2. истог члана Правилника).

Одредбом члана 18. став 3. Правилника прописано је да се прометом добара намењених непосредним потребама летилица из

става 1. овог члана сматра испорука горива и мазива, хране, пића, штампе, добара намењених продаји у летилицама и др.

Сагласно ставу 4. истог члана Правилника, за промет добара из става 3. овог члана обвезник је дужан да обезбеди доказе у складу са прописом који уређује царински дозвољено поступање са царинском робом, пуштање царинске робе и наплату царинског дуга, и то:

1) царинску декларацију за поновни извоз страних добара и закључене обрачунске листове продаје у ваздухопловима у складу са царинским прописима – за страна добра продата путницима у летилицама у међународном ваздушном саобраћају;

2) извозну декларацију и спецификацију продатих добара састављену на основу обрачунских листова продаје у ваздухопловима у складу са царинским прописима – за домаћа добра продата путницима у летилицама у међународном ваздушном саобраћају;

3) царинску декларацију за поновни извоз и доставнице – за продато страно гориво и маживо;

4) доставнице, односно извозну декларацију и доставнице ако се промет врши нерезидентним предузећима – за продато домаће гориво и маживо;

5) листе снабдевања летилица на међународним линијама, односно месечни извештај о утрошеним добрима оверен од стране надлежног царинског органа, у складу са царинским прописима – за домаћа добра (храна, пиће и др.) која се служе путницима у летилицама на међународним линијама.

Према одредби члана 18. став 5. Правилника, прометом услуга намењених непосредним потребама летилица из става 1. овог члана сматрају се услуге слетања, полетања, прихвата и отпреме летилица, пртљага и робе, услуге паркинга летилица, одлеђивања и заштите од залеђивања, хлађења, грејања, чишћења и др.

Према Прилогу 5. Попуњавање јединствене царинске исправе, део IV. Начин попуњавања рубрика ЈЦИ за стављање робе у слободан промет, привремени увоз, активно оплемењивање,

поновни извоз, прераду под царинском контролом, царинско складиштење и уништење робе, став 22. Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку („Службени гласник РС“, бр. 7/15, 45/15, 56/15, 88/15, 13/16, 79/16, 8/17, 46/17, 69/17, 83/17, 96/17, 17/17 и 44/18, у даљем тексту: Правилник), рубрика 8 (Прималац) попуњава се тако што се уписује:

- у први ред (горњи десни угао) – ПИБ примаоца робе. Ако лице нема ПИБ, уписује се одговарајућа шифра из Кодекса шифара;
- у други ред – назив примаоца робе;
- у трећи ред – седиште, односно пребивалиште или боравиште и адреса примаоца робе.

Прималац, односно увозник робе је лице за чији рачун се подноси декларација и које је, у време прихватања декларације, власник робе или има слична права располагања робом (став 23. истог дела и Прилога Правилника).

Сагласно наведеном, а у конкретном случају, пореско ослобођење за увоз горива за млазне моторе може да оствари обвезник ПДВ – лице које предметно добро користи за пружање услуга међународног превоза у ваздушном саобраћају (уз испуњење прописаних услова) и које је у јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет наведено као прималац добара која се увозе. Напомињемо, у складу са царинским прописима, у рубрику 8 (Прималац) јединствене царинске исправе за стављање робе у слободан промет уписују се подаци о примаоцу робе (прималац, односно увозник робе дефинисан је као лице за чији рачун се подноси декларација и које је, у време прихватања декларације, власник робе или има слична права располагања робом). Међутим, када увоз горива за млазне моторе врши обвезник ПДВ који то гориво не користи за пружање услуга међународног превоза у ваздушном саобраћају, већ за даљу продају обвезницима ПДВ који би то гориво користили у предметне сврхе, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом о ПДВ.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Настанак пореске обавезе у случају изградње препумпне станице на основу уговора који подразумева испоруку опреме са уградњом и којим је уговорено издавање ситуација, а када извођач радова у циљу наплате потраживања испостави наручиоцу документ по основу допремања опреме, при чему је предметни документ назван привременом ситуацијом и оверен од стране надзорног органа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-607/2018-04 од 24.01.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), за промет добара и услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, који врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ, на дан настанка пореске обавезе, има порески дужник – прималац предметних добара и услуга. Пореска обавеза код изградње грађевинских објеката настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи: промет добара и услуга, односно наплата, односно плаћање ако је накнада или део накнаде наплаћен, односно плаћен у новцу пре промета добара и услуга.

У случају када је уговорено да се у току изградње грађевинског објекта испостављају ситуације (у којима се, између осталог, приказују изведени радови), даном овере сваке ситуације од стране надзорног органа (која фактички значи потврду изведених радова) сматра се да је извршен делимичан промет. С тим у вези, код изградње грађевинског објекта – препумпне станице, на основу уговора који подразумева испоруку опреме са уградњом и којим је уговорено издавање ситуација, промет добара из области

грађевинарства у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона настаје даном овере ситуације од стране надзорног органа, којом су обухваћени радови на уградњи те опреме. Међутим, када извођач радова у циљу наплате потраживања испостави наручиоцу документ по основу допремања опреме, при чему је предметни документ назван привременом ситуацијом и оверен од стране надзорног органа, са аспекта Закона промет добара није настао, што значи да није настала ни обавеза за обрачунавање ПДВ обвезника ПДВ – наручиоца. Ако по основу предметног документа, а пре уградње наведене опреме и овере ситуације од стране надзорног органа којом је обухваћена уградња опреме, обвезник ПДВ – наручилац изврши плаћање обвезнику ПДВ – извођачу радова, реч је о авансу по основу чијег плаћања обвезник ПДВ – наручилац, у својству пореског дужника из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, има обавезу да обрачуна ПДВ у складу са Законом.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз нападу, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка 6) Закона).

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и предаја добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца (члан 5. став 3. тачка 3) Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Сагласно одредбама члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) и чланом 5. став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Службени гласник РС”, бр. 54/10), и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких прута и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објеката;
- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављање електричних инсталација;

- 12) 43.22 Постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;
- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;
- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;
- 16) 43.33 Постављање подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застаюјивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

Када обвезник пореза на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ) обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од сопственог материјала, под условом да се не ради само о додацима или другим споредним материјалима, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 4. ст. 1. и 3. тачка б) Закона, врши промет добара из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона (став 2. истог члана Правилника).

Када обвезник ПДВ обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са Законом, по налогу наручиоца, од материјала наручиоца, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 5. ст. 1. и 3. тачка 3) Закона, врши промет услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона (став 3. истог члана Правилника).

Према одредби члана 14. став 1. тачка 2) Закона, промет добара настаје даном преузимања добара од стране примаоца у случају уградње или монтаже добара од стране испоручиоца или, по његовом налогу, трећег лица.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана односе се и на делимичне испоруке (члан 14. став 3. Закона).

Делимичне испоруке из става 3. овог члана постоје ако је за испоруку одређених делова економски дељиве испоруке посебно уговорена накнада (став 4. истог члана Закона).

Одредбама члана 16. Закона прописано је да пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата, односно плаћање ако је накнада или део накнаде наплаћен, односно плаћен у новцу пре промета добара и услуга;
- 2а) издавање рачуна код услуга из члана 5. став 3. тачка 1) овог закона, укључујући и услуге непосредно повезане са тим услугама које пружа исто лице;
- 3) настанак обавезе плаћања царинског дуга, код увоза добара, а ако те обавеза нема, даном у којем би настала обавеза плаћања тог дуга.

2. Основица за обрачунавање ПДВ за увоз добара која после употребе постају посебни токови отпада

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00020/2019-04 од 21.01.2019. год.)

На увоз добара (производа) која после употребе постају посебни токови отпада, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон). Основицу за обрачунавање ПДВ чини вредност увезених добара утврђена у складу са царинским прописима, у коју се урачунавају и акциза, царина и друге увозне дажбине, остали јавни приходи, осим ПДВ, као и сви споредни трошкови који су настали до првог одредишта у Републици Србији.

Законом о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, бр. 95/18, у даљем тексту: Закон о накнадама) прописано је да орган Управе царина врши наплату накнаде од физичких лица за производе који после употребе постају посебни токови отпада. У Прилогу 7, Табеле 1 – 6. Закона

о накнадама прописане су висине накнада. Орган Управе царина наплаћује накнаду за увоз предметних добара у прописаном – фиксном износу по јединици мере (по килограму, односно комаду), односно у одређеном % од ПДВ.

У циљу одређивања износа накнаде као % од ПДВ, царински орган прво израчунава збир вредности увезеног добра (која се утврђује по царинским прописима) и износа царине, других увозних дажбина и осталих јавних прихода (осим накнаде која се плаћа у складу са Законом о накнадама и ПДВ). На тако добијени износ (који не представља коначан износ основице за увоз добара) примењује се прописана стопа ПДВ. Утврђени износ представља основицу за обрачунавање износа накнаде која се плаћа у складу са Законом о накнадама.

Према томе, у основицу за обрачунавање ПДВ за увоз добара урачунава се и износ накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада, а који царински орган наплаћује од физичких лица у складу са Законом о накнадама.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике (члан 7. Закона).

Према одредби члана 19. став 1. Закона, основица код увоза добара је вредност увезеног добра утврђена по царинским прописима.

Сагласно одредбама члана 19. став 2. Закона, у основицу из става 1. овог члана урачунава се и:

1) акциза, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови који су настали до првог одредишта у Републици.

Одредбом члана 59. Закона прописано је да је за обрачун и наплату ПДВ при увозу добара надлежан царински орган који спроводи царински поступак, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредбама члана 141. став 1. Закона о накнадама, основица накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада је:

1) количина увезених, произведених, односно протектираних гума, као и гума које су саставни део произведених или увезених аутомобила, теретних возила, радних машина, радних возила и трактора, ваздухоплова (летелица), других машина и уређаја и осталих сличних производа од гуме изражена у килограмима;

2) количина произведених, односно увезених батерија и акумулатора, као и батерија или акумулатора које су саставни део произведених или увезених возила и уређаја изражена у килограмима (kg);

3) количина произведених, односно увезених минералних и синтетичких уља, изузев базних уља, мазива и уља која се не могу сакупити ради третмана изражена у килограмима (kg);

4) количина произведених, односно увезених електричних и електронских производа изражена у килограмима (kg), односно комадима, односно у проценту од ПДВ-а;

5) количина произведених, односно увезених возила која је наведена у документу о хомологацији возила изражена у килограмима (kg);

6) количина произведених, односно увезених лекова изражена у килограмима (kg).

Основица за обрачун накнаде за возила која нису обухваћена наведеним категоријама плаћа се за производе који су саставни делови возила, и то (гуме-спољни пнеуматици, акумулатори-

стартери по kg), а на основу техничких упутстава произвођача моторног возила (члан 141. став 2. Закона о накнадама).

Према члану 142. Закона о накнадама, висина накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада прописана је у Прилогу 7, Табеле 1 – 6. овог закона.

Орган управе царина врши наплату накнаде од физичких лица за производе који после употребе постају посебни токови отпада (члан 144. став 2. Закона о накнадама).

3. Порески третман промета половног путничког аутомобила који Мисија ОЕБС у Србији поклања Канцеларији за људска и мањинска права, а чија је набавка финансирана средствима донације из фонда ЕУ за претприступну помоћ (ИПА), на основу Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи (ИПА) („Службени гласник РС – Међународни уговори”, бр. 124/07) и Финансијског споразума између Владе Републике Србије и Европске комисије у вези са Националним програмом за Републику Србију за 2012. годину у оквиру Инструмента за претприступну помоћ, потписаног 20.12.2012. године, за потребе реализације Пројекта „Техничка подршка за инклузију Рома”

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00094/2017-04 од 17.01.2019. год.)

Према Закону о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 –

др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 107/13 и 30/18, у даљем тексту: закон), на промет добара и услуга, односно увоз добара који се врши у складу са уговором о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком Србијом, ако је тим уговором предвиђено да се из се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, ПДВ се не плаћа у делу који се финансира добијеним новчаним средствима осим ако ратификованим међународним уговором није друкчије предвиђено.

У складу са наведеним, на промет добара и услуга, односно увоз добара који се врши у оквиру реализације Пројекта „Техничка подршка за инклузију Рома”, финансираног средствима донације из фонда ЕУ за претприступну помоћ (ИПА), на основу Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи (ИПА) („Службени гласник РС – Међународни уговори”, бр. 124/07, у даљем тексту Оквирни споразум) и Финансијског споразума између Владе Републике Србије и Европске комисије у вези са Националним програмом за Републику Србију за 2012. годину у оквиру Инструмента за претприступну помоћ, потписаног 20.12.2012. године (у даљем тексту: Финансијски споразум), ПДВ се не обрачунава и не плаћа.

Према томе, када Мисија ОЕБС у Србији, ангажована од стране Делегације ЕУ за реализацију Пројекта „Техничка подршка за инклузију Рома“ на основу уговора закљученог 2013. године којим је (у оквиру Анекса 2) предвиђено донирање возила Канцеларији за људска и мањинска права (у даљем тексту: Канцеларија), пренесе право располагања на том возилу Канцеларији, ПДВ се не обрачунава и не плаћа. Канцеларија, као лице из члана 27. став 1. тачка 3) Правилника, може да оствари наведено пореско ослобођење

на основу потврде о пореском ослобођењу за донације коју издаје овлашћено лице Канцеларије, а оверава Пореска управа.

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16а) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, ако је тим уговором предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, у делу који се финансира добијеним новчаним средствима осим ако ратификованим међународним уговором није друкчије предвиђено.

Оквирним споразумом прописано је да, изузев ако није другачије предвиђено у секторском или финансијском споразуму, порези, царинске и увозне дажбине или други трошкови који имају истоветно дејство нису прихватљиви на основу ИПА (одредба члана 26. Оквирног споразума).

Према одредби члана 9. став 2. тачка (а) Финансијског споразума, ПДВ није прихватљив трошак.

Процедура за остваривање пореског ослобођења прописана је Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Службени гласник РС“, бр. 120/12, 40/15, 82/15, 86/15, 1/16, 21/17, 48/18, 62/18 и 104/18).

4. а) Шта подразумева израз „претходних 12 месеци” у вези обавезе подношења евиденционе пријаве надлежном пореском органу обвезника који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара?

б) Ко је порески дужник за промет добара која се сматрају секундарним сировинама у случају када предузетник у претходних 12 месеци оствари укупан промет у износу већем

од 8.000.000 динара по основу продаје секундарних сировина, али, супротно Закону, не поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу, па порески орган у поступку контроле утврди да је предузетник имао обавезу подношења евиденционе пријаве?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00324/2018-04 од 17.01.2019. год.)

а) У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), обавезу подношења евиденционе пријаве надлежном пореском органу има обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара. С тим у вези, израз „претходних 12 месеци” подразумева временски период који се одређује у данима – 365 дана, односно 366 дана ако је реч о преступној години. Примера ради, на дан 21.12.2018. године одређује се износ укупног промета у претходних 12 месеци, а то је временски период од 21.12.2017. закључно са 20.12.2018. године.

Напомињемо, укупним прометом за сврху евидентирања у систем ПДВ сматра се промет добара и услуга за који постоји обавеза обрачунавања ПДВ и промет добара и услуга за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза у складу са Законом, осим промета опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте за вршење делатности за која се наплаћује накнада. У том случају, евиденциона пријава подноси се надлежном пореском органу најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем

тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Сагласно одредби члана 8. став 1. Закона, порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) је лице, укључујући и лице које у Републици нема седиште, односно пребивалиште (у даљем тексту: страно лице), које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности.

Делатност из става 1. овог члана је трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања (члан 8. став 2. Закона).

Малим обвезником, у смислу овог закона, сматра се лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара (члан 33. став 1. Закона).

Мали обвезник не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга, нема право исказивања ПДВ у рачунима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом (члан 33. став 2. Закона).

Мали обвезник може да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве прописане у складу са овим

законом надлежном пореском органу и у том случају стиче права и обавезу из става 2. овог члана, као и друга права и обавезе које обвезник ПДВ има по овом закону (члан 33. став 3. Закона).

Укупним прометом из става 1. овог члана, а у складу са ставом 6. члана 33. Закона. сматра се промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду (у даљем тексту: укупан промет).

Сагласно одредби члана 38. став 1. Закона, обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан је да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

Евиденциону пријаву подноси и мали обвезник, односно пољопривредник који се определио за обавезу плаћања ПДВ, у року из става 1. овог члана (члан 38. став 2. Закона).

б) За промет добара која се сматрају секундарним сировинама у складу са одредбом члана 10. став 2. тачка 1) Закона и Правилником о утврђивању секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са секундарним сировинама, у смислу Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 107/12 и 74/13, у даљем тексту: Правилник), а који обвезник ПДВ изврши другом обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац тих добара као порески дужник.

Међутим, у случају када предузетник у претходних 12 месеци оствари укупан промет у износу већем од 8.000.000 динара по основу продаје секундарних сировина, али, супротно Закону, не поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу, што значи да се у пословном односу са купцем није легитимисао као обвезник ПДВ, па порески орган у поступку контроле утврди да је предузетник имао обавезу подношења евиденционе пријаве, за промет секундарних сировина који је предузетник извршио од дана

који следи дану у којем је остварио укупан промет у износу већем од 8.000.000 динара, порески дужник је предузетник – продавац секундарних сировина.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 1) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга, обвезник ПДВ, за промет секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са тим добрима, извршен од стране другог обвезника ПДВ.

Правилником о утврђивању секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са секундарним сировинама, у смислу Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 107/12 и 74/13, у даљем тексту: Правилник), у члану 2. став 1. прописано је да се секундарним сировинама, у смислу члана 10. став 2. Закона, сматрају:

- 1) отпаци и остаци од метала и њихових легура, осим од племенитих метала и њихових легура;
- 2) згура, укључујући и гранулисану, коварина и остали отпаци при производњи гвожђа или челика;
- 3) згура, пепео и остаци који садрже метале, арсен или једињења метала и арсена, који не настају при производњи гвожђа и челика;
- 4) грануле и прах, од сировог гвожђа, мангановог огледаластог гвожђа, гвожђа или челика;
- 5) отпаци и остаци од племенитих метала, метала платинираних племенитим металом и остали остаци и отпаци који садрже племените метале;
- 6) отпаци и остаци хартије или картона за поновну прераду;

- 7) стаклени крш и остали отпаци од стакла;
- 8) отпаци, струготине и остаи од пластичних маса;
- 9) отпаци, струготине и остаи од гуме (осим тврде гуме), прах и грануле добијене од тих производа;
- 10) отпаци од текстила, коже, имитације коже и крзна.

Секундарним сировинама, у смислу члана 10. став 2. Закона, сматрају се и добра која се претежно састоје од једног или више материјала из става 1. овог члана, а која су неупотребљива због лома, резања, цепања или другог начина оштећења, односно добра неупотребљива због истрошености (нпр. акумулатори, батерије, аутомобилске гуме, амбалажни отпад, електрична и електронска опрема која представља отпад у складу са законом којим се уређује управљање отпадом, укључујући и све саставне делове, склопове и потрошни материјал који су део добра које се одбацује (став 2. истог члана Правилника).

5. Да ли постоји обавеза исправке одбитка претходног пореза за опрему, објекте и улагања у објекте за вршење делатности који су уништени односно оштећени у пожару, при чему од момента прве употребе опреме и објеката, односно од момента завршетка улагања у објекте, није прошао рок од пет година (за опрему), односно рок од десет година (за објекте и улагања у објекте)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-664/2018-04 од 17.01.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: ЗПДВ), обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат за промет добара и услуга који му је извршио претходни учесник у промету – обвезник ПДВ одбије као претходни порез уз испуњење

услова прописаних ЗПДВ. С тим у вези, када обвезник ПДВ набавља опрему и објекте за вршење делатности, односно врши улагања у објекте за вршење делатности, при чему се предметне набавке врше за потребе обављања делатности производње млека и млечних производа обвезника ПДВ, у оквиру које врши промет са правом на одбитак претходног пореза, обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по том основу уз испуњење других прописаних услова.

Обвезник ПДВ који је остварио наведено право, а који престане да испуњава услове за остваривање тог права у року краћем од пет година од момента прве употребе за опрему, десет година од момента прве употребе за објекте, односно десет година од момента завршетка улагања у објекте, дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза у складу са чланом 32. ЗПДВ.

Обвезник ПДВ нема обавезу да изврши исправку одбитка претходног пореза у случају промета опреме и објеката за вршење делатности са правом на одбитак претходног пореза, улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду и преноса имовине или дела имовине из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона.

Такође, у случају сопствене потрошње – мањка који се може правдати вишом силом или на други прописани начин (елементарна непогода, крађа, саобраћајни удес и др.), утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације, обвезник ПДВ нема обавезу исправке одбитка претходног пореза, нити обавезу да по том основу обрачуна ПДВ.

Сходно наведеном, а у конкретном случају, када услед насталог пожара за који постоје несумњиви докази издати од стране Министарства унутрашњих послова, дође до уништења, односно оштећења опреме и објеката за вршење делатности, односно улагања у објекте за вршење делатности за које је обвезник ПДВ остварио право на одбитак претходног пореза, при чему од момента прве употребе опреме и објеката, односно од момента завршетка улагања у објекте, није прошао рок од пет година (за опрему), односно рок

од десет година (за објекте и улагања у објекте), обвезник ПДВ нема обавезу исправке одбитка претходног пореза из члана 32. ЗПДВ, нити обавезу обрачунавања ПДВ по том основу.

Одредбама члана 3. ЗПДВ прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. ЗПДВ, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 4. став 3. тач. 7) и 7а) ЗПДВ, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и пренос власничког удела на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Према одредби члана 4. став 4. тачка 1) ЗПДВ, са прометом добара уз накнаду изједначава се узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица.

Узимање добара, односно сваки други промет добара из става 4. овог члана сматра се прометом добара уз накнаду под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно, независно од тога да ли је остварено право на одбитак претходног пореза (став 5. истог члана ЗПДВ).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. ЗПДВ).

Према одредби члана 32. став 1. ЗПДВ, обвезник који је остварио право на одбитак претходног пореза по основу набавке опреме и објеката за вршење делатности, као и улагања у сопствене или туђе објекте, осим улагања која се односе на редовно одржавање објеката (у даљем тексту: улагања у објекте), дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права, и то у року краћем од пет година од момента прве употребе за опрему, десет година од момента прве употребе за објекте, односно десет година од момента завршетка улагања у објекте.

Исправка одбитка претходног пореза врши се за период који је једнак разлици између рокова из става 1. овог члана и периода у којем је обвезник испуњавао услове за остваривање права на одбитак претходног пореза (члан 32. став 2. ЗПДВ).

Према одредбама става 3. истог члана ЗПДВ, обвезник нема обавезу да изврши исправку одбитка претходног пореза у случају:

- 1) промета опреме и објеката за вршење делатности са правом на одбитак претходног пореза;
- 2) улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду;
- 3) преноса имовине или дела имовине из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Службени гласник РС”, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се узимањем добара, у смислу члана 4. став 4. тачка 1) Закона, сматра узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица (у даљем тексту: сопствена потрошња).

Према одредби члана 2. став 2. Правилника, сопственом потрошњом сматра се и мањак добара, осим мањка који се може правдати вишом силом или на други прописани начин (елементарна непогода, крађа, саобраћајни удес и др.), утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације.

6. Порески третман промета услуга међународног превоза лица у ваздушном саобраћају који врши обвезник ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00348/2018-04 од 09.01.2019. год.)

Одредбом члана 24. став 1. тачка 9) Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је, између осталог, пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за промет услуга међународног превоза лица у ваздушном саобраћају који врши резидентно ваздухопловно предузеће. С тим у вези, на промет услуга међународног превоза лица у ваздушном саобраћају (од иностраног аеродрома до аеродрома у Републици Србији, од аеродрома у Републици Србији до иностраног аеродрома, као и од иностраног аеродрома до иностраног аеродрома преко Републике Србије), који врши обвезник ПДВ, у конкретном случају Авио служба Владе, за службене потребе републичких органа и трећих лица, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – Авио-служба Владе има право на одбитак претходног пореза по том основу у складу са Законом.

Када обвезник ПДВ – Авио-служба Владе набавља добра и услуге за потребе обављања делатности у оквиру које врши промет услуга међународног превоза лица у ваздушном саобраћају, порески третман промета добара и услуга обвезника ПДВ – добављача одређује се у складу са Законом. Наиме, за промет добара и услуга

из члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона (нпр. промет услуга одржавања, односно поправке летилица, промет горива, мазива, хране, пића, промет услуга полетања и слетања летилица), Законом је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, при чему за остваривање наведеног пореског ослобођења обвезник ПДВ – испоручилац добара, односно пружалац услуга мора да поседује доказе прописане одредбама члана 18. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Службени гласник РС”, бр. 120/12, 40/15, 82/15, 86/15, 1/16, 21/17, 48/18, 62/18 и 104/18, у даљем тексту: Правилник). За промет добара и услуга за који Законом није прописано пореско ослобођење и промет добара и услуга за који нису испуњени услови за остваривање пореског ослобођења, обвезник ПДВ – испоручилац добара, односно пружалац услуга дужан је да обрачуна ПДВ у складу са Законом. С тим у вези, ПДВ обрачунат за промет добара и услуга у складу са Законом и исказан у рачуну обвезника ПДВ – добављача, а које обвезник ПДВ – Авио-служба Владе користи, односно које ће користити за потребе пружања услуга међународног превоза лица у ваздушном саобраћају, обвезник ПДВ – Авио-служба Владе има право да одбије као претходни порез.

Када страном лице, тј. лице које у Републици Србији нема седиште, односно пребивалиште и које није обвезник ПДВ у Републици Србији, врши промет добара и услуга из члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона обвезнику ПДВ – Авио-служби Владе, а под претпоставком да је реч о испоруци добара, односно пружању услуга чије је место промета у Републици Србији у складу са чл. 11. и 12. Закона, обвезник ПДВ – Авио-служба Владе нема обавезу обрачунавања ПДВ. Ако то страном лице врши обвезнику ПДВ – Авио-служби Владе промет добара и услуга чије је место у Републици Србији у складу са чл. 11. и 12. Закона, а за који Законом није прописано пореско ослобођење, обвезник ПДВ – Авио-служба Владе дужан је да за тај промет обрачуна ПДВ као порески дужник

из члана 10. став 1. тачка 3) Закона, а обрачунати ПДВ има право да одбије као претходни порез у складу са Законом.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 10. став 1. тачка 1) Закона прописано је да је порески дужник, у смислу овог закона, обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Порески дужник, у смислу овог закона, је прималац добара и услуга, ако страном лице није обвезник ПДВ у Републици, независно од тога да ли у Републици има сталну пословну јединицу и да ли је та стална пословна јединица обвезник ПДВ у Републици (члан 10. став 1. тачка 3) Закона).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 9) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за услуге међународног превоза лица у ваздушном саобраћају, с тим што за нерезидентно ваздухопловно предузеће пореско ослобођење важи само у случају узајамности.

Пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, у складу са одредбом члана 24. став 1. тачка 10) Закона, прописано је за испоруке летилица, сервисирање, поправке, одржавање, карактерисање и изнајмљивање летилица, које се претежно користе

уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају, као и испоруке, изнајмљивање, поправке и одржавање добара намењених опремању тих летилица.

У складу са одредбом члана 24. став 1. тачка 11) Закона, пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза прописано је за промет добара и услуга намењених непосредним потребама летилица из тачке 10) овог става.

У складу са одредбом члана 17. Правилника, пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 9) Закона, за услуге међународног превоза лица у ваздушном саобраћају обвезник може да оствари ако обавља услуге међународног превоза лица у ваздушном саобраћају, како у Републици Србији, тако и у иностранству, и то:

1) од иностраног аеродрома или хелидрома (у даљем тексту: аеродром) до аеродрома у Републици Србији;

2) од аеродрома у Републици Србији до иностраног аеродрома;

3) од иностраног аеродрома до иностраног аеродрома преко територије Републике Србије.

Према одредбама члана 18. став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона, обвезник може да оствари за испоруке летилица и промет добара и услуга за потребе домаћих летилица које се, уз накнаду, претежно користе у међународном ваздушном саобраћају, као и за потребе страних летилица које користе нерезидентна предузећа, ако поседује:

1) документ о промету добара и услуга (уговор, рачун и др.) извршеном лицу које наведена добра и услуге користи за пружање услуга међународног превоза у ваздушном саобраћају;

2) изјаву власника домаће летилице да се та летилица користи, уз накнаду, претежно у међународном ваздушном саобраћају, односно изјаву купца летилице да ће се та летилица, уз накнаду, претежно користити у међународном ваздушном саобраћају.

Према одредби члана 18. став 2. Правилника, домаћа летилица из става 1. овог члана користи се претежно у међународном

ваздушном саобраћају ако у шест месеци који претходе пореском периоду, односно у шест месеци након пореског периода, за који се подноси пореска пријава, од укупног броја летова у том периоду оствари или ће остварити више од 80% летова у међународном ваздушном саобраћају.

Прометом добара намењених непосредним потребама летилица из става 1. овог члана, а у складу са одредбом члана 18. став 3. Правилника, сматра се испорука горива и мазива, хране, пића, штампе, добара намењених продаји у летилицама и др.

Према одредби члана 18. став 4. Правилника, за промет добара из става 3. овог члана, обвезник је дужан да обезбеди доказе у складу са прописом који уређује царински дозвољено поступање са царинском робом, пуштање царинске робе и наплату царинског дуга, и то:

1) царинску декларацију за поновни извоз страних добара и закључене обрачунске листове продаје у ваздухопловима у складу са царинским прописима – за страна добра продата путницима у летилицама у међународном ваздушном саобраћају;

2) извозну декларацију и спецификацију продатих добара састављену на основу обрачунских листова продаје у ваздухопловима у складу са царинским прописима – за домаћа добра продата путницима у летилицама у међународном ваздушном саобраћају;

3) царинску декларацију за поновни извоз и доставнице – за продато страно гориво и мазиво;

4) доставнице, односно извозну декларацију и доставнице ако се промет врши нерезидентним предузећима – за продато домаће гориво и мазиво;

5) листе снабдевања летилица на међународним линијама, односно месечни извештај о утрошеним добрима оверен од стране надлежног царинског органа, у складу са царинским прописима – за домаћа добра (храна, пиће и др.) која се служе путницима у летилицама на међународним линијама.

Прометом услуга намењених непосредним потребама летилица из става 1. овог члана, а у складу са одредбом члана 18. став 5. Правилника, сматрају се услуге слетања, полетања, прихвата и отпреме летилица, пртљага и робе, услуге паркинга летилица, одлеђивања и заштите од залеђивања, хлађења, грејања, чишћења и др.

Одредбом члана 27. Закона прописано је да је претходни порез износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Право на одбитак претходног пореза, у складу са одредбама члана 28. став 1. Закона, обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза даје извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, у складу са ставом 2. истог члана Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Сагласно ставу 3. члана 28. Закона, у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 3. овог члана (члан 28. став 4. Закона).

Према одредби члана 28. став 5. тачка 1) Закона, право на одбитак претходног пореза може да оствари и порески дужник из члана 10. став 1. тачка 3) и став 2. тач. 1)–5) овог закона, под условом да је обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да примљена добра и услуге користи за промет добара и услуга из става 1. овог члана.

7. Могућност брисање из евиденције обвезника ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00601/2018-04 од 24.12.2018. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 13/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), малим обвезником, у смислу овог закона, сматра се лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара. Обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан је да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу. Укупним прометом за одређивање обавезе евидентирања и могућности брисања из евиденције обвезника ПДВ, сматра се промет добара и услуга за који постоји обавеза обрачунавања ПДВ и промет добара и услуга за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак

претходног пореза, у складу са Законом, осим промета опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте за вршење делатности за која се наплаћује накнада. Наиме, на захтев обвезника који у претходних 12 месеци није остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара, укључујући и обвезника из члана 33. став 5. и члана 34. став 8. Закона, за престанак обавезе плаћања ПДВ, надлежни порески орган спроводи поступак и издаје потврду о брисању из евиденције за ПДВ.

Промет за који је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза не урачунава се у укупан промет за одређивање обавезе евидентирања и могућности брисања из евиденције обвезника ПДВ.

Према томе, обвезник ПДВ који је у претходних 12 месеци искључиво обављао делатност у оквиру које је вршио промет добара и услуга за који је у складу са Законом прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, у конкретном случају промет услуга предшколског образовања и промет добара и услуга непосредно повезан са тим услугама, у складу са чланом 25. став 2. тачка 13) Закона, има право да надлежном пореском органу поднесе захтев за брисање из евиденције обвезника ПДВ. У том случају, надлежни порески орган спроводи поступак и издаје потврду о брисању из евиденције за ПДВ.

Поред тога напомињемо, набавка добара и услуга обвезника ПДВ – предшколске установе, укључујући и набавку добара и услуга по основу које је обвезник ПДВ предшколска установа порески дужник у складу са Законом (примера ради за промет добара и услуга из области грађевинарства у складу са чланом 10. став 2. тачка 3) Закона извршен од стране претходног учесника у промету – обвезника ПДВ), не урачунава се у износ укупног промета који тај обвезник ПДВ врши другим лицима.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем

тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Сагласно одредби члана 8. став 1. Закона, порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) је лице, укључујући и лице које у Републици нема седиште, односно пребивалиште (у даљем тексту: страно лице), које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности.

Делатност из става 1. овог члана је трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања (члан 8. став 2. Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 13) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације, као и са њима непосредно повезан промет добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, ако се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују ту област.

Малим обвезником, у смислу овог закона, сматра се лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће

остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара (члан 33. став 1. Закона).

Мали обвезник не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга, нема право исказивања ПДВ у рачунима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом (члан 33. став 2. Закона).

Мали обвезник може да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве прописане у складу са овим законом надлежном пореском органу и у том случају стиче права и обавезу из става 2. овог члана, као и друга права и обавезе које обвезник ПДВ има по овом закону (члан 33. став 3. Закона).

Укупним прометом из става 1. овог члана, а у складу са ставом 6. члана 33. Закона, сматра се промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду (у даљем тексту: укупан промет).

Сагласно одредби члана 38. став 1. Закона, обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан је да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

Евиденциону пријаву подноси и мали обвезник, односно пољопривредник који се определио за обавезу плаћања ПДВ, у року из става 1. овог члана (члан 38. став 2. Закона).

На захтев обвезника који у претходних 12 месеци није остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара, укључујући и обвезника из члана 33. став 5. и члана 34. став 8. Закона, за престанак обавезе плаћања ПДВ, надлежни порески орган спроводи поступак и издаје потврду о брисању из евиденције за ПДВ (члан 38а став 1. Закона).

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман прихода нерезидентног правног лица оствареног по основу давања у закуп опреме (делова ваздухоплова) у случају када са државом резидентности примаоца прихода није закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-4772/2018-04 од 22.01.2019. год.)

У складу са чланом 40. став 1. тачка 4) Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 95/18, у даљем тексту: Закон), уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике.

Уговором о закупу ваздухоплова, у смислу закона којим се уређују облигациони и основи својинско-правних односа у ваздушном саобраћају, закуподавац се обавезује да одређени ваздухоплов преда закупцу на коришћење, купац се обавезује да за то плаћа одређену закупнину.

У конкретном случају резидентно правно лице (резидент), у циљу обављања превоза путника у међународном ваздушном саобраћају, закључује уговоре о закупу ваздухоплова (без горива и посаде) са нерезидентним правним лицем (нерезидент), који је резидент државе са којом није закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања. Поред тога, а како наводите у поднетном допису, поједини делови опреме (који чине саставни део ваздухоплова и без којих исти није погодан за летење) резидент узима у закуп од (другог) нерезидента (закуподавац опреме). С тим у вези, а имајући у виду да је закуподавац предметне опреме резидент државе са којом није закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања, поставља се питање да ли је, у том случају, приход нерезидентног правног лица (закуподавца предметне опреме) опорезив порезом по одбитку.

Сагласно наведеним одредбама Закона, а имајући у виду став овог министарства (изнет у мишљењу на које се позивате у захтеву) према ком приход нерезидентног правног лица, остварен по основу уговора о закупу ваздухоплова који се (искључиво) користи за обављање међународног ваздушног саобраћаја, није предмет опорезивања порезом по одбитку, сматрамо да и у случају када резидентно правно лице исплаћује накнаду нерезиденту по основу закупа опреме (која чини саставни део предметног ваздухоплова) тако остварен приход (закуподавца опреме) не опорезује се, у складу са чланом 40. став 1. тачка 4) Закона.

2. Признавање расхода у пореском билансу по основу оштећења опреме које је настало као последица више силе – пожара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-15/2019-04 од 17.01.2019. год.)

Сагласно члану 6. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01 ... 95/18, у даљем тексту: Закон) основица пореза на добит правних лица је опорезива добит.

Одредбом члана 6. став 2. Закона прописано је да се опорезива добит утврђује у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ), односно међународним стандардом финансијског извештавања за мала и средња правна лица (МСФИ за МСП) и прописима којима се уређује, рачуноводство, на начин утврђен овим законом.

За утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања (члан 7. став 1. Закона).

Према наводима из дописа, опрема (као и остала имовина) обвезника оштећена је у пожару, о чему је сачињен записник о вештачењу надлежног органа Управе криминалистичке полиције, а

у којем је, између осталог, наведено да је пожар инициран кваром на електричној инсталацији или електричном уређају у центру пожара. О насталом догађају сачињена је потврда, као и уверење надлежних организационих јединица министарства унутрашњих послова.

Имајући у виду наведено, расход по основу оштећења опреме које је настало као последица више силе – пожара који се није могао предвидети ни спречити (о чему постоје релевантни докази), а који је (сагласно релевантним рачуноводственим прописима) евидентиран у пословним књигама обвезника, признаје се у пореском билансу поднетом за порески период у ком је предметно оштећење настало, у складу са чланом 7. став 1. Закона.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. У коју групу непокретности се разврстава земљиште које је „у својини правног лица за које је у катастру као облик својине уписана мешовита својина, па није у могућности да га отуђи због облика својине“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00187/2018-06 од 11.01.2019. год.)

Наводите да је реч о „експлоатационом земљишту које је у катастру уписано као Остало вештачки створено неплодно, а налази се на обали реке Дрине – делом под водом, на коме је претходни власник вршио експлоатацију, али не и садашњи, а градња на том земљишту није могућа јер се велики део спорних парцела налази под водом.“

Према одредби члана 6а став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18 – УС, у даљем тексту: Закон), за сврху утврђивања основице пореза на имовину, почев за 2019. годину, непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

- 1) грађевинско земљиште;
- 2) пољопривредно земљиште;
- 3) шумско земљиште;
- 4) друго земљиште;
- 5) стан;
- 6) кућа за становање;
- 7) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;
- 8) гараже и гаражна места.

Јединица локалне самоуправе може одлуком прописати да се неизграђено грађевинско земљиште на њеној територији, које се користи искључиво за гајење биљака, односно садног материјала, односно шума, за сврху утврђивања основице пореза на имовину разврстава у пољопривредно, односно у шумско земљиште (члан 6а став 4. Закона).

Одлука из става 4. овог члана примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за пореску годину ако је донета и објављена до 30. новембра текуће године, на начин на који се објављују општи акти јединице локалне самоуправе која ју је донела и на њеној интернет страни (члан 6а став 5. Закона).

Гајењем биљака, односно садног материјала, односно шума, у смислу става 4. овог члана, сматра се гајење (једногодишњих, двогодишњих, односно вишегодишњих) биљака, односно гајење садног материјала, односно гајење шума, које је класификовано у области пољопривреда, шумарство и рибарство, у складу са прописом којим се уређује класификација делатности (члан 6а став 6. Закона).

Друго земљиште, у смислу става 1. тачка 4) овог члана, јесте земљиште које није грађевинско, пољопривредно или шумско земљиште (члан 6а став 7. Закона).

Према одредби члана 3. став 1. тачка 41) Закона о рударству и геолошким истраживањима („Службени гласник РС”, бр. 101/15 и 95/18 – др. закон, у даљем тексту: Закон о рударству), експлоатационо поље обухвата простор у коме се налазе резерве минералних сировина и геотермалних ресурса, као и простор предвиђен за смештај јаловишта и другог рударског отпада, за изградњу објеката припреме минералних сировине, за изградњу објеката одржавања, водозаврата и др. објеката, а ограничено је одговарајућим полигоним линијама на површини терена и простире се до пројектоване дубине експлоатације.

Одредбом члана 68. став 1. тачка 1) Закона о рударству, експлоатација резерви минералних сировина и експлоатација неметаличних минералних сировина за добијање грађевинских

материјала (у даљем тексту: експлоатација) врши се на основу решења, којим се издаје одобрење за експлоатационо поље или одобрење за експлоатацију.

Према мишљењу Министарства рударства и енергетике Број: 011-00-00200/2016-02 од 4. јануара 2017. године, „У односу на врсту земљишта на којем се налази експлоатационо поље, указујемо да је она дефинисана уписом у катастар непокретности, а да је према одредбама члана 153. Закона носилац експлоатације дужан да у току и по завршетку извођења радова на експлоатацији, а најкасније у року од једне године од дана завршетка радова на површинама на којима су рударски радови завршени, изврши рекултивацију земљишта у свему према техничком пројекту техничке и биолошке рекултивације, који је саставни део главног или допунског рударског пројекта, тако да се земљиште које је коришћено за експлоатацију минералних сировина приводи одговарајућој намени, односно или оспособљава за пољопривредну производњу по пројекту рекултивације пољопривредног земљишта или се рекултивише подизањем шума. У вези случаја када важи одобрење за експлоатацију али се она фактички не врши, указује се да одредбе члана 149. до 151. Закона о рударству и геолошким истраживањима дефинишу поступање у случају привремене и трајне обуставе рударских радова, а одредбама члана 73. Закона одређено је да одобрење за експлоатацију и/или експлоатационо поље престаје да важи трајном обуставом извођења рударских радова на експлоатацији ресурса и резерви минералних сировина. Сходно наведеном, експлоатационо поље јесте простор на којем се одобрава извођење експлоатације минералних сировина и експлоатационо поље одређује се решењем које издаје надлежни орган, тако да истеком важности Решења исти простор престаје да буде експлоатационо поље, односно ако је истекла важност издатог одобрења за експлоатацију, а ново одобрење није издато, исти простор се више не сматра експлоатационим пољем” .

Према томе, нема основа да се код утврђивања основице пореза на имовину експлоатационим пољем сматра земљиште

за које решењем надлежног органа није одобрено извођење експлоатације, као и земљиште за које је истекла важност одобрења за експлоатацију, а ново одобрење није издато (што значи ни у случају кад га је претходни власник користио за експлоатацију).

За сврху утврђивања основице пореза на имовину то земљиште разврстава се у једну од следећих група: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште, шумско земљиште или друго земљиште. У друго земљиште разврстава се земљиште које није грађевинско, пољопривредно или шумско земљиште.

На разврставање земљишта у групе за сврху утврђивања основице пореза на имовину није од утицаја облик својине на земљишту (приватна, мешовита...).

Законом о порезима на имовину није ближе уређено које земљиште јесте грађевинско, пољопривредно и шумско, имајући у виду да су те врсте земљишта појмовно уређене одговарајућим системским законима: Законом о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14 и 83/18), Законом о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС“, бр. 62/06, 65/08 – др. закон, 41/09, 112/15, 80/17 и 95/18 – др. закон), односно Законом о шумама („Службени гласник РС“, бр. 30/10, 93/12, 89/15 и 95/18 – др. закон).

2. Да ли је Еванђеоска црква ослобођена пореза на поклон непокретности (објекта са двориштем) који јој учини физичко лице?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01061/2018-06 од 11.01.2019. год.)

Према одредби члана 14. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС,

47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18 – УС, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Према одредбама члана 14. став 4. Закона, поклоном се, у смислу овог закона, не сматра:

1) пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону;

2) приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана;

3) приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон је резидент и нерезидент Републике Србије који наследи или на поклон прими право из члана 14. став 1. овог закона на непокретности која се налази на територији Републике Србије (члан 15. став 1. Закона).

Према томе, на пренос без накнаде права својине на непокретностима (у конкретном случају, на земљишту и објекту) на територији Републике Србије, који физичко лице учини Еванђеоској цркви, порез на наслеђе и поклон се плаћа ако се на тај пренос права не плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Законом није прописано пореско ослобођење у случају кад регистрована црква или верска заједница (што значи и Еванђеоска црква) на поклон прими право својине на непокретности на територији Републике Србије.

Чињенично стање, од утицаја на постојање и висину обавезе по основу пореза на наслеђе и поклон, у сваком конкретном случају, утврђује надлежни порески орган.

3. Да ли је правно лице обвезник пореза на имовину за објекат на коме има право својине ако тај објекат није у функционалном стању и као такав је купљен (уклоњена је фасада, преградни зидови, подови, инсталације грејања, водовода, канализације, електро, ПТТ, кабловске мреже), а у катастру је уписан као Зграда пословних услуга?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00781/2017-04 од 11.01.2019. год.)

Одредбом члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18 – УС, у даљем тексту: Закон) прописано је да се порез на имовину плаћа на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа, односно коришћења, стана или куће за становање, конституисано у корист физичког лица;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Одредбом члана 2. став 2. тачка 2) Закона прописано је да се непокретностима, у смислу члана 2. става 1. Закона, сматрају и стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге), које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона.

Према одредби члана 10. став 1. Закона, обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права на које се порез на имовину плаћа у складу са чланом 2. став 1. и чланом 2а овог закона, даном успостављања државине кад се порез плаћа на државину, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Одредбом члана 10а став 1. Закона прописано је да обавеза по основу пореза на имовину престаје најранијим од следећих дана:

1) даном којим пореском обвезнику престаје право, државина или коришћење из члана 2. став 1. овог закона на непокретности, на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона;

2) даном престанка постојања непокретности;

3) даном почетка примене закона у складу са којим је право, државина или коришћење из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћао престало бити предмет опорезивања;

4) даном којим друго лице стекне право, државину или коришћење на које се порез плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона.

Према одредби члана 2. тачка 22) Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14 и 83/18, у даљем тексту: Закон о планирању и изградњи), објекат јесте грађевина спојена са тлом, изведена од сврсисходно повезаних грађевинских производа, односно грађевинских радова, која представља физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину (зграде и инжењерски објекти и сл.), који може бити подземни или надземни.

Сагласно одредби члана 2. тачка 23) Закона о планирању и изградњи, зграда јесте објекат са кровом и спољним зидовима, изграђена као самостална употребна целина која пружа заштиту од временских и спољних утицаја, а намењена је за становање, обављање неке делатности или за смештај и чување животиња, робе, опреме за различите производне и услужне делатности и др. Зградама се сматрају и објекти који имају кров, али немају (све) зидове (нпр. надстрешнице), као и објекти који су претежно или потпуно смештени испод површине земље (склоништа, подземне гараже и сл.).

Реконструкција јесте извођење грађевинских и других радова на постојећем објекту у габариту и волумену објекта којима се утиче на испуњавање основних захтева за објекат, мења технолошки процес; мења спољни изглед објекта или повећава број функционалних јединица, врши замена уређаја, постројења, опреме и инсталација са повећањем капацитета (члан 2. тачка 32) Закона о планирању и изградњи).

Санација јесте извођење грађевинских и других радова на постојећем објекту којима се врши поправка уређаја, постројења и опреме, односно замена конструктивних елемената објекта, којима се не мења спољни изглед, не утиче на безбедност суседних објеката, саобраћаја и животне средине и не утиче на заштиту природног и

непокретног културног добра, односно његове заштићене околине, осим рестаураторских, конзерваторских и радова на ревитализацији (члан 2. тачка 35) Закона о планирању и изградњи).

Према томе, пореска обавеза за објекат који је у катастру уписан као Зграда пословних услуга, за који се наводи да је изграђен око 1960. године, који је био оспособљен за коришћење и низ година коришћен није престала из разлога што се тај објекат не користи јер власнику објекта није функционалан (у захтеву и из приложене документације произилази да је уклоњена фасада, преградни зидови, подови, инсталације грејања, водовода, канализације, електро, ПТТ и кабловске мреже, као и да је у 2006. години поднет захтев за санацију конкретног објекта), па је за његово довођење у функционално стање, како наводите, потребно урадити одговарајуће анализе, пројекат реконструкције и сл.

Наиме, и санација и реконструкција објекта представљају извођење одговарајућих грађевинских радова на постојећем објекту, што значи да и за време које предстоји санацији односно реконструкцији објекта и за време док се оне спроводе и даље постоји објекат (тј. није срушен, већ се санација или реконструкција врше на објекту који постоји) па за то време не престаје пореска обавеза том објекту.

Кад на пословном објекту у својини привредног друштва не постоји и државина и коришћење по основу уговора о финансијском лизингу конституисано у корист другог лица, порез на имовину плаћа се на право својине, а порески обвезник је ималац тог права.

4. У коју групу се, за сврху утврђивања основице пореза на имовину, разврставају непокретности – „помоћни објекти који по намени нису гараже (бунари, шупе, оставе...) и пољопривредне зграде које служе за смештај животиња, пољопривредних машина, сточне хране и други економски

објекти и нестамбене зграде”, имајући у виду да се у поступку озакоњења незаконито изграђених објеката објекти класификују у складу са Правилником о класификацији објеката („Службени гласник РС”, бр. 22/15) и да је један од услова за доношење решења о озакоњењу незаконито изграђеног објекта – поднета пријава за утврђивање пореза на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00984/2018-04 од 11.01.2019. год.)

Према одредби члана 6а став 1. тач. 1) до 7) Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), за сврху утврђивања основице пореза на имовину, непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

- 1) грађевинско земљиште;
- 2) пољопривредно земљиште;
- 3) шумско земљиште;
- 4) друго земљиште;
- 5) станови;
- 6) куће за становање;
- 7) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;
- 8) гараже и гаражна места.

Ако објекат чини више посебних целина које се, у смислу члана 6а став 1. Закона, могу сврстати у различите групе, свака посебна целина у оквиру објекта се, за потребе утврђивања пореза на имовину, сврстава у одговарајућу групу непокретности (члан 6а став 2. Закона).

Објекат који је јединствена целина мешовитог карактера, за потребе утврђивања пореза на имовину, разврстава се у складу са чланом 6а став 1. Закона према претежној намени (члан 6а став 3. Закона).

Напомињемо да се, сагласно одредби члана 2. став 2. Закона, непокретностима сматрају:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Према одредби члана 11. став 2. Закона о озакоњењу објеката („Службени гласник РС”, бр. 96/15 и 83/18, у даљем тексту: Закон о озакоњењу), по утврђивању испуњености услова за озакоњење објекта, пре доношења решења о озакоњењу у складу са овим законом, власник незаконито изграђеног објекта доставља и доказ да је за свој незаконито изграђени објекат поднео пријаву за утврђивање пореза на имовину, ако се о томе не води службена евиденција.

Подаци наведени у пореској пријави из става 2. овог члана морају одговарати садржини техничког документа и подацима из елабората геодетских радова који се достављају у поступку озакоњења (члан 11. став 3. Закона о озакоњењу).

Правилником о класификацији објеката („Службени гласник РС”, бр. 22/15, у даљем тексту: Правилник о класификацији објеката) је прописана класификација објеката према намени, функционалним и структуралним карактеристикама и степену утицаја на окружење, с обзиром на ризике везане за изградњу и експлоатацију.

Према томе, порезом на имовину опорезују се непокретности на територији Републике Србије (земљиште и објекти: стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други надземни и подземни грађевински објекти, односно њихови делови).

За сврху утврђивања основице пореза на имовину објекти се разврставају у групу одговарајућих непокретности из члана 6а Закона, зависно од тога да ли је реч о стамбеним објектима, о

пословним зградама и другим објектима за обављање делатности, или о гаражама и гаражним местима, а независно од:

– њиховог начина разврставања с обзиром на ризике везане за њихову изградњу и експлоатацију (које се врши применом Правилника о класификацији објеката),

– обавезе да се за незаконито изграђене објекте поднесе пријава за утврђивање пореза на имовину са уписаним податком о укупној површини објекта у складу са техничким документом и подацима из елабората геодетских радова.

С тим у вези, за сврху утврђивања основице пореза на имовину, стаје за гајење стоке, објекти за смештај механизације и репроматеријала и објекти за смештај и чување готових пољопривредних производа, који су намењени и користе се за примарну пољопривредну производњу, као грану привредне делатности, разврставају се у групу грађевинских објеката који служе за обављање делатности из члана 6а став 1. Закона. Напомињемо да је одредбом члана 12. став 1. тачка 10), у вези са ст. 3. и 4. Закона, уређено да се порез на имовину не плаћа на објекте обвезника пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства, односно обвезника коме је пољопривреда претежна регистрована делатност, који су намењени и користе се искључиво за примарну пољопривредну производњу, под условом да нису трајно дати другом лицу ради остваривања прихода.

Имајући у виду да објекти из члана 145. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14 и 83/18) нису побројани у тој одредби, већ ће се ближе уредити прописом из члана 201. став 7. тачка 13а) тог закона, нисмо у могућности да одредимо која врста објекта изазива ваше недоумице и нејасноће везано за разврставање за потребе утврђивања основице пореза на имовину.

5. Да ли се порез на имовину плаћа за стан од 38 m² који је „стар 62 године“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00681/2018-04 од 11.01.2019. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон) порез на имовину се плаћа на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа, односно коришћења, стана или куће за становање, конституисано у корист физичког лица;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;
- 7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;
- 8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Сагласно одредби члана 2. став 2. Закона, непокретностима се, у смислу става 1. тог члана, сматрају:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Када на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге), које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона (члан 4. став 1. Закона).

Одредбом члана 12. став 2. Закона прописано је да порез на имовину на територији јединице локалне самоуправе не плаћа обвезник кад укупна основица за све његове непокретности на тој територији не прелази износ од 400.000 динара.

Према одредби члана 13. Закона, утврђени порез на кући за становање или стану у којем станује обвезник умањује се за 50%, а највише 20.000 динара.

Утврђени порез на куће за становање и станове површине до 60 m², који нису на грађевинском земљишту, односно на земљишту у грађевинском подручју и не дају се у закуп, а у којима станују само лица старија од 65 година, умањује се за 75% (члан 13. став 3. Закона).

Према томе, право својине на стану на територији Републике Србије јесте предмет опорезивања порезом на имовину, независно од његове површине и старости.

Када укупна основица пореза на имовину за све непокретности обвезника на територији конкретне јединице локалне самоуправе не прелази износ од 400.000 динара, обвезник је ослобођен плаћања пореза на имовину на територији те јединице локалне самоуправе.

Напомињемо да се утврђени порез за стан у којем станује обвезник умањује за 50%, а највише 20.000 динара. Такође, утврђени порез на стан површине до 60 m², који није на грађевинском земљишту, односно на земљишту у грађевинском подручју и не даје се у закуп, а у којем станују само лица старија од 65 година, умањује се за 75%. Умањења по наведеним основама се не сабирају и не могу прерасти у пореско ослобођење, већ се то право остварује по једном од наведених основа (што подразумева да обвезник треба да надлежном органу за утврђивање пореза пружи доказ од значаја за остваривање тог права).

У делу указивања да је „Вашем супругу грешком годинама утврђивана обавеза по основу пореза на имовину за земљиште“, као и по питању висине утврђене обавезе по основу пореза на имовину за стан површине 54 m², Ваш захтев смо проследили општини – Одељењу за утврђивање и наплату јавних прихода, ради провере навода и предузимање мера из њихове надлежности.

6. Да ли је основица пореза на имовину за објекат металопрерађивачке индустрије његова вредност исказана у пословним књигама обвезника – предузетника ако је његова претежна делатност – 4711 Трговина на мало у неспецијализованим продавницама, претежно храном, пићима и дуваном и ако обвезник тај објекат користи као магацински простор за складиштење робе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00634/2018-04 од 11.01.2019. год.)

Према одредби члана 7. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18, у даљем тексту: Закон), основица пореза на

имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Према одредби члана 7. став 2. Закона, основицу пореза на имовину пореског обвезника који непокретности у својим пословним књигама не исказује у складу са ставом 1. тог члана чини:

1) за неизграђено земљиште – вредност земљишта;

2) за остале непокретности – вредност објекта увећана за вредност припадајућег земљишта.

Вредност непокретности из члана 7. став 2. Закона порески обвезник утврђује проценом према елементима из члана 6. став 1. Закона (члан 7. став 3. Закона).

Одредбом члана 6. став 1. Закона прописано је да се вредност непокретности из члана 5. Закона утврђује применом следећих елемената:

1) корисна површина;

2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Сагласно одредби члана 7. став 4. Закона, изузетно од става 3. тог члана, вредност непокретности је вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у текућој години, и то за:

1) експлоатациона поља и експлоатационе објекте;

2) објекте у којима су смештени производни погони прерађиваче индустрије који се користе за обављање делатности;

3) објекте за производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије, осим трговине и управљања;

4) објекте за производњу гаса;

5) објекте за производњу паре, топле воде, хладног ваздуха и леда;

6) објекте за третман и одлагање отпада;

7) објекте у којима се одвијају процеси неопходни за поновну употребу материјала;

8) складишне и стоваришне објекте.

Непокретности из члана 7. став 4. Закона опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности (члан 7. став 5. Закона).

За непокретности из члана 7. став 4. Закона које обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта, осим експлоатационих поља, основицу пореза на имовину чини збир књиговодствених вредности објекта и вредности припадајућих земљишта које су процењене у складу са чланом 7. став 3. Закона (члан 7. став 6. Закона).

Ако обвезник вредност земљишта и вредност објеката из члана 7. став 4. Закона не исказује посебно у својим пословним књигама, основица пореза на имовину за земљиште и објекат који се на њему налази, као јединствену целину, чини вредност земљишта утврђена у складу са чланом 7. став 3. Закона увећана за грађевинску вредност објекта процењену од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7. став 7. Закона).

Према томе, складишним објектом, у смислу члана 7. став 4. Закона, сматра се објекат који је инвестиционо-техничком или другом прописаном документацијом (нпр. о промени намене) намењен за складиштење, у делу у коме се фактички користи за складиштење, независно од врсте претежне регистроване делатности пореског обвезника. С тим у вези, складишним објектом, у смислу члана 7. став 4. Закона, сматра се и објекат обвезника пореза на имовину – предузетника чија је претежна регистрована делатност 4711 Трговина на мало у неспецијализованим продавницама, претежно

храном, пићима и дуваном, који је обвезник стекао куповином као „зграду металопрерађивачке индустрије од 7450 m²“, ако је том објекту у складу са прописима промењена намена у објекат за складиштење (почев од правоснажности документа о промени намене) у делу у коме се фактички користи за складиштење.

Вредност објекта – производног погона прерађивачке индустрије која се (заједно са вредношћу припадајућег земљишта) укључује у пореску основицу, јесте његова вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника у текућој години само ако су испуњени сви следећи услови:

- да обвезник вредност тог објекта у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта;
- да се тај објекат користи као производни погон прерађивачке индустрије.

Нема законског основа да се вредност објекта – производног погона прерађивачке индустрије који не служи за обављање те делатности, већ се у њему складишти роба, која се (са вредношћу припадајућег земљишта) укључује у основицу пореза на имовину, утврђује у складу са чланом 7. ст. 4. и 6. Закона.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман накнаде за новорођену децу и накнаде незапосленим породиљама

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-373/2018-04 од 09.01.2019. год.)

Сагласно одредбама члана 1. став 1. и члана 2. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон), физичка лица која остварују доходак плаћају порез на доходак грађана на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети законом.

Предмет опорезивања порезом на доходак грађана су одређене врсте прихода сагласно одредби члана 3. Закона, било да су остварени у новцу, у натури, чињењем или на други начин.

Према одредби члана 11. став 4. Закона о финансијској подршци породици са децом („Службени гласник РС”, бр. 113/17 и 50/18), општина односно град могу, ако су обезбедили средства, да утврде и друга права, већи обим права од права утврђених тим законом и повољније услове за њихово остваривање.

Одлуком број: 06-115/7-1/2017-02 од 16. новембра 2017. године, коју је на основу Правилника о новчаној накнади за новорођенчад („Службени лист општине Нова Варош”, бр. 21/17) донела Скупштина општине Нова Варош, одређује се накнада за новорођену децу на територији општине Нова Варош, у следећим износима: 100.000 динара – за прворођено дете, 200.000 динара – за другорођено дете, 300.000 динара – за трећорођено дете, 400.000 динара – за четвртоорођено дете и 500.000 динара – за петорођено и свако наредно дете.

. Одлуком број: 06-115/8-1/2017-02 од 16. новембра 2017. године коју је на основу Правилника о месечној новчаној накнади за незапослене породиље („Службени лист општине Нова Варош”, бр. 21/17) донела општине Нова Варош, утврђује се висина месечне новчане накнаде за незапослене породиље у износу од 12.000 динара за прворођено, а за свако новорођено, закључно са петорођеним овај износ увећа се за 3.000 динара и не мења се за свако наредно дете.

Одредбом члана 2. Правилника о новчаној накнади за новорођенчад прописано је да се финансијска средства за исплату новчаних накнада за новорођенчад обезбеђују у буџету општине Нова Варош, а висину (номинални износ) накнаде утврђује Одлуком Скупштина општине Нова Варош, у складу са овим правилником.

Одредбом члана 2. Правилника о месечној новчаној накнади за незапослене породиље прописано је да се финансијска средства за исплату месечних новчаних накнада за незапослене породиље обезбеђују у буџету општине Нова Варош, а висину (номинални износ) месечне новчане накнаде утврђује Одлуком Скупштина општине Нова Варош, у складу са овим правилником.

Имајући у виду поменуто, када је, сагласно наведеним одлукама које је донела Скупштина општине Нова Варош, свим лицима која су родитељи или старатељи детета и која испуњавају прописане услове, омогућено право на додатни облик заштите у виду права на новчану накнаду за новорођенчад, односно када је свим незапосленим породиљама које испуњавају прописане услове омогућено право у виду месечне новчане накнаде незапосленој породиљи, са становишта опорезивања прихода физичких лица порезом на доходак грађана давање које се врши сагласно тим одлукама не представља опорезиви догађај у конкретном случају.

2. Обрачунавање и плаћање пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање по основу солидарне помоћи коју

**послодавац исплаћује запосленима у утврђеном износу,
сагласно посебном колективном уговору**

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-623/2018-04 од 09.01.2019. год.)

Према члану 13. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон), под зарадом, у смислу тог закона, сматра се зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Зарадом, у смислу овог закона, сматрају се и примања у облику бонова, хартија од вредности, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, новчаних потврда, робе, као и примања остварена чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем (члан 14. став 1. Закона).

Одредбом члана 18. став 1. тачка 7) Закона прописано је пореско ослобођење за примања запосленог по основу солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице – до 38.370 динара.

Остваривање права на солидарну помоћ ближе је уређено Правилником о остваривању права на пореска изузимања за примања по основу помоћи због уништења или оштећена имовине, организоване социјалне и хуманитарне помоћи, стипендија и кредита ученика и студената, хранарина спортиста аматера и права на пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести („Службени гласник РС“, бр. 31/01 и 5/05, у даљем тексту: Правилник).

Према одредбама члана 10. Правилника, пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести, коју исплаћује послодавац за запосленог или члана његове породице, може се остварити:

1) за случај болести – ако на основу медицинске документације, издате од стране референтне здравствене установе, односно лекарске комисије или од изабраног лекара и лекара одговарајуће специјалности, коју је дужан да поднесе запослени за себе или за члана његове породице, неспорно произлази:

(1) да се ради о болести која изискује веће трошкове у поступку дијагностицирања (снимање скенером, магнетна резонанца, лекарски прегледи и др.), односно веће трошкове лечења (оперативни захвати, лекови и др.) или санирања, односно одржавања здравственог стања и радне способности (ортопедска и друга помагала и др.);

(2) да је у поступку излечења, односно санирања болести (постоперативни период код ортопедских, срчаних и других операција, санирање других здравствених обољења, инвалидност и др.) неопходна медицинска рехабилитација у амбулантно-поликлиничкој или стационарној установи, која се не може обезбедити, односно финансирати из средстава обавезног здравственог осигурања;

2) за случај здравствене рехабилитације – упућивањем запослених, изложених посебним здравственим ризицима на раду, хронично преморених и физички исцрпљених, на здравствено-превентивни одмор и на рану рехабилитацију, у циљу заштите здравља и спречавања професионалних обољења, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту и заштиту на раду;

3) за случај инвалидности – ако инвалидност (губитак или трајно смањење способности за рад), која је утврђена од стране надлежног органа решењем о инвалидности, захтева повећане

трошкове у функцији одржавања здравствених, професионалних и радних способности.

Чланом 11. став 1. Правилника прописано је да се исплата солидарне помоћи за случај болести, уз прописано пореско ослобођење, може вршити ако је основ за давање такве помоћи садржан у колективном уговору, односно другом општем акту послодавца и ако је о давању помоћи донета одлука надлежног органа послодавца.

Одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да основица доприноса за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Одредбом члана 105. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17 – УС, 113/17 и 95/18 – др. пропис) прописано је да се зарада из члана 104. став 1. тог закона састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду. Под зарадом сматра се зарада која садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде (став 2. тог члана Закона о раду). Под зарадом се сматрају сва примања из радног односа, осим примања из члана 14, члана 42. став 3. тач. 4) и 5), члана 118. тач. 1) до 4), члана 119, члана 120. тачка 1) и члана 158. овог закона (став 3. члана 105. Закона о раду).

Сагласно члану 120. тачка 1) Закона о раду, општим актом односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду и солидарну помоћ.

Сагласно наведеном, не плаћа се порез на доходак грађана на зараде на примања запослених по основу солидарне помоћи само за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице, уколико су испуњени услови из члана 18. став 1. тачка 7) Закона и чл. 10. и 11. Правилника. С тим у вези, у случају када послодавац врши давање запосленом које се општим актом код послодавца карактерише као солидарна помоћ, уколико то није солидарна помоћ за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице сагласно одредбама члана 18. став 1. тачка 7) Закона и чл. 10. и 11. Правилника, такво примање запосленог у целости има карактер зараде и предмет је опорезивања порезом на доходак грађана на зараду.

Поред тога, како је одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима прописано да је основица доприноса за запослене и за послодавце зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе – општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа, као и да се према Закону о раду (члан 105. став 3. тог закона) под зародом сматрају сва примања из радног односа, осим, поред осталог, солидарне помоћи као другог примања из члана 120. тачка 1) тог закона, сматрамо да у случају када послодавац врши давање запосленом које по својој суштини одговара појму солидарне помоћи сагласно прописима којима се уређују радни односи, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање на примање по основу солидарне помоћи.

3. Обавеза обрачунавања и плаћања пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање по

основу накнаде плате у трајању од три месеца коју, као право по престанку функције, остварује физичко лице – функционер

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-488/2018-04 од 08.01.2019. год.)

Одредбом члана 13. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се под зарадом, у смислу овог закона, сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Основицу пореза на зараде из чл. 13. до 14б Закона чини исплаћена, односно остварена зарада (члан 15а став 1. Закона).

Одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14, 112/15, 113/17 и 95/18) прописано је да је основица доприноса за запослене и за послодавце зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Чланом 1. став 1. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС”, бр. 21/16, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон о запосленима) уређују се права и дужности из радног односа запослених у органима аутономних покрајина и јединицама локалне самоуправе.

Запосленима, у смислу овог закона, сматрају се функционери који на основу законом или покрајинским прописом утврђене обавезе или овлашћења, имају обавезу, односно користе право да буду на сталном раду (у даљем тексту: заснивају радни однос) ради

вршења дужности, службеници и намештеници (члан 3. став 1. Закона о запосленима).

Функционер по престанку функције има право на накнаду плате у трајању од три месеца, у висини плате коју је имао у време престанка функције, и то право може се изузетно продужити до три месеца уколико у том времену функционер стиче право на пензију (члан 14. ст. 1. и 2. Закона о запосленима)

Право из ст. 1. и 2. овог члана престаје пре истека рока од три месеца заснивањем радног односа или стицањем права на пензију према прописима о пензијском и инвалидском осигурању (став 3. члан 14. Закона о запосленима).

Сагласно одредби члана 14. став 7. Закона о запосленима, функционеру престаје радни однос престанком функције, односно даном престанка обавезе вршења дужности, односно након протеча рока из ст. 1. до 3. овог члана, за функционере који остварују право на накнаду плате по престанку функције.

Имајући у виду наведене законске одредбе, у случају када функционер по престанку функције остварује накнаду плате, у трајању од три месеца или изузетно до шест месеци, за који период функционеру не престаје радни однос (радни однос престаје протеклом наведених рокова), а све у складу са чланом 14. Закона о запосленима, то примање физичког лица има порески третман зараде и подлеже плаћању пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање по основу зараде.

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Намирење пореске обавезе конверзијом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-21/2019-04 од 16.01.2019. год.)

Одредбом члана 2а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се овај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама, укључујући и изворне јавне приходе које јединице локалне самоуправе утврђују, наплаћују и контролишу у поступцима у којима доносе пореске управне акте, као и друге акте у управном поступку.

Одредбама члана 2б ЗПППА прописано је да се одредбе ЗПППА којима су уређена овлашћења Пореске управе, права и обавезе пореских обвезника, овлашћења пореских инспектора и пореских извршитеља Пореске управе, сходно се примењују и на овлашћења јединице локалне самоуправе, односно на права и обавезе обвезника изворних јавних прихода из члана 2а став 1. ЗПППА, на овлашћења пореских инспектора јединице локалне самоуправе и пореских извршитеља јединице локалне самоуправе, у поступку утврђивања, наплате и контроле изворних прихода јединице локалне самоуправе на које се примењује ЗПППА. Одредбе ЗПППА којима се уређује пренос права својине на покретним и непокретним стварима на Републику Србију у поступку принудне наплате јавних прихода који припадају буџету Републике Србије, сходно се примењују и на пренос права својине на покретним и непокретним стварима на јединицу локалне самоуправе у поступку принудне наплате изворних јавних прихода јединице локалне самоуправе.

Одредбом члана 67. ЗПППА прописано је да се наплата пореза врши, по правилу, плаћањем новчаног износа о доспелости пореза на прописане уплатне рачуне јавних прихода, у роковима прописаним законом.

Министар може прописати плаћање појединих пореза преко пореске благајне.

Порез се може платити и куповином вредносног папира (таксене марке, доплатне поштанске марке, фискалне акцизне маркице и сл.) у случајевима прописаним законом.

Изузетно од одредби ст. 1–3. овог члана, пореска обавеза се може намирити:

1) путем компензације, на начин и под условима које, у складу са пореским законом, ближе уређује министар;

2) брисана („Службени гласник РС“, бр. 70/03);

3) конверзијом потраживања по основу пореза у трајни улог Републике у капиталу пореског обвезника, на начин и под условима које пропише Влада;

4) брисана („Службени гласник РС“, бр. 70/03).

Одредбом члана 68. став 3. ЗПППА прописано је да се даном намирења пореске обавезе путем конверзије пореског потраживања у трајни улог Републике у капиталу пореског обвезника сматра се дан када је Влада донела акт о конверзији.

Одредбом члана 43. став 1. Правилника о пореском рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 103/11, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се уплата пореза врши, по правилу, плаћањем новчаног износа о доспелости пореза, и то:

1) на прописане уплатне рачуне пореза преко носилаца платног промета готовински или безготовински;

2) путем компензације;

3) конверзијом потраживања по основу пореза у трајни улог Републике Србије, односно јединице локалне самоуправе.

Даном намирења пореске обавезе путем конверзије пореског потраживања у трајни улог Републике Србије, односно јединице локалне самоуправе, сматра се дан када је донет акт о конверзији (члан 43. став 4. Правилника).

Сагласно наведеном, са становишта надлежности Сектора за фискални систем, обавештавамо вас да је одредбама ЗПППА прописано да се (изузетно од плаћања новчаног износа о доспелости на прописане уплатне рачуне јавних прихода) пореска обавеза по основу изворних јавних прихода може намирити конверзијом потраживања, у конкретном случају, у трајни улог јединице локалне самоуправе у капиталу пореског обвезника.

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. У случају када се државни орган дописом обраћа Директорату цивилног ваздухопловства у коме се наводи да ће тај орган извршити плаћање Тарифе таксе ДЦВ РС и молбом да се њихов запослени ослободи плаћања РАТ због потреба посла, позивајући се на члан 18. Закона о републичким административним таксама, да ли Директорат може извршити ослобађање од плаћања РАТ по наведеном члану Закона о РАТ, иако се сам захтев подноси на лично име, а и сама дозвола се води на лично име подносиоца коју исти тај подносилац може користити у приватне сврхе?
(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00009/2019-04 од 21.01.2019. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 – исправка, 50/18 и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са

тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а одредбама члана 19. Закона, за које списе и радње се не плаћа такса.

Према одредбама члана 18. Закона ослобађају се плаћања таксе:

- органи, организације и институције Републике Србије;
- органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- организације обавезног социјалног осигурања;
- установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- Цркве и верске заједнице, регистроване у складу са Законом о црквама и верским заједницама;
- Црвени крст Србије;
- дипломатско-конзуларна представништва стране државе, под условом узајамности.

Одредбом члана 233. ст. 1, 2. и 3. Закона о ваздушном саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 57/11, 93/12, 45/15, 66/15 и 83/18) прописано је да се тим законом оснива Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије (у даљем тексту: Директорат), као јавна агенција над којом оснивачка права врши Влада у име Републике Србије и која, као јавно овлашћење, обавља послове државне управе који су јој тим законом поверени. Директорат има својство правног лица са правима, обавезама и одговорностима утврђеним тим законом и другим прописима. Директорат за своје обавезе одговара својом имовином. Одредбом члана 241. став 1. тачка 1) Закона о ваздушном саобраћају прописано је да Директорат обезбеђује средства за обављање послова из свог делокруга из, између осталог, такса за које је тим законом прописано да се плаћају Директорату.

Према одредби члана 1. Тарифе такси за пружање услуга Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије

(„Службени гласник РС”, бр. 28/16 и 54/16, у даљем тексту: Тарифа такси за пружање услуга), том тарифом уређује се висина таксе за услуге које пружа Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, у складу са одредбама Закона о ваздушном саобраћају, а одредбама члана 2. ст. 1. и 2. предметне тарифе прописано је да висина таксе за услуге које пружа Директорат утврђује се Тарифом такси за пружање услуга. Износи такси наведени у Тарифи такси за пружање услуга су изражени у динарима.

Одредбом члана 3. Тарифе такси за пружање услуга прописано је да обвезник таксе за услуге које пружа Директорат је подносилац захтева, односно физичко или правно лице у чију се корист врши услуга.

У смислу одредбе члана 17. став 14. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13 – исправка, 108/13, 142/14, 68/15 – др. закон, 103/15, 99/16, 13/17 и 95/18), за једну јавну услугу може се наплаћивати само једна такса.

Напомињемо да је захтев непрецизан, с обзиром да није наведено за који конкретан спис, односно радњу органа је постављено питање могућности ослобођења од плаћања таксе за коју се правно лице обраћа Директорату у име и за рачун запослених ради ослобођења од плаћања таксе, у смислу да ли је за конкретан спис, односно радњу прописана републичка административна такса или такса прописана Тарифом такси за пружање услуга.

Према томе, када обвезник таксе за услуге које пружа Директорат у складу са Законом о ваздушном саобраћају и Тарифом такси за пружање услуга Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије поднесе захтев надлежном органу (Директорату) да му се изврши услуга прописана предметном тарифом, плаћа таксу за услугу коју пружа Директорат прописану том тарифом, а не републичку административну таксу. Стога се на обвезника таксе прописане Тарифом такси за пружање услуга, у складу са тим прописима, не може применити ослобођење од плаћања таксе из чл. 18. Закона о републичким административним таксама.

Имајући у виду да се за једну јавну услугу може наплаћивати само једна такса, а да се за одређене списе и радње из области ваздушне пловидбе наплаћују републичке административне таксе које су прописане Тарифним бр. 158. до 162. Одељка А Тарифе, уколико правно лице (орган, организација, институција РС) подноси захтев Директорату за доношење списка, односно вршења радње за које је прописана републичка административна такса, у име и за рачун запослених у чију корист се издаје спис, односно врши радња, за коју је прописана републичка административна такса, не може се применити ослобођење од плаћања таксе из чл. 18. Закона о републичким административним таксама. Наведено из разлога што је захтев поднет у име и за рачун запослених (на лично име запослених), а у складу са чланом 3. став 1. Закона, обвезник таксе је лице у чију се корист издаје спис, односно врши радња код органа.

2. Захтев Удружења родитеља и деце „Нестале бебе Београда” за ослобођење од плаћања републичке административне таксе по „захтеву да се достави информација о упису у матичне књиге рођених и умрлих за децу својих чланова Удружења”

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01089/2018-04 од 15.01.2019. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 – исправка, 50/18 и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак

Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Одредбом члана 11. став 1. Закона прописано је да се такса плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према одредбама члана 18. Закона ослобађају се плаћања таксе:

- 1) органи, организације и институције Републике Србије;
- 2) органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- 3) организације обавезног социјалног осигурања;
- 4) установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- 4а) Цркве и верске заједнице, регистроване у складу са Законом о црквама и верским заједницама;
- 5) Црвени крст Србије;
- б) дипломатско-конзуларна представништва стране државе, под условом узајамности.

Одредбама члана 19. Закона прописано је за које списе и радње се не плаћа такса.

Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе прописана је такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 310 динара.

Тарифним бројем 220. став 1. Одељка А Тарифе прописано је да се за уверење из матичних књига, ако Законом није друкчије прописано, плаћа такса у износу од 470 динара.

Тарифним бројем 221. Одељка А Тарифе прописано је да се за изводе из матичних књига на домаћем обрасцу плаћа такса у износу од 120 динара, а намењених иностранству у износу од 410 динара.

Према одредби члана 41. став 1. Закона о матичним књигама („Службени гласник РС”, бр. 20/09, 145/14 и 47/18, у даљем тексту: Закон о матичним књигама), увид у матичне књиге, као и списе на основу којих је извршен упис у матичне књиге, дозволиће се лицу на које се подаци односе, супружнику, крвном сроднику у правој линији и лицу које је у другом степену крвног сродства у побочној линији, усвојитељу или старатељу.

Према одредби члана 80. став 1. и члана 83. Закона о матичним књигама, на основу матичних књига издају се извод из матичне књиге рођених, извод из матичне књиге венчаних и извод из матичне књиге умрлих и уверења која садрже поједине податке уписане у матичне књиге или поједине чињенице о личном стању грађана које произилазе из тих података. Изводи из матичних књига и уверења издају се на захтев лица из члана 41. тог закона.

Сходно томе, када обвезник таксе, лице из члана 41. Закона о матичним књигама, поднесе захтев надлежном органу да му се изда извод из матичних књига, плаћа републичку административну таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе у износу од 310 динара и таксу за извод из матичних књига на домаћем обрасцу у износу од 120 динара, односно намењених иностранству у износу од 410 динара, осим у случају када је Законом прописано право на ослобођење од плаћања таксе (члан 19. Закона).

Такође, напомињемо да удружење које је стекло статус правног лица уписом у регистар у складу са законом којим се уређују удружења (у конкретном случају Удружење родитеља и деце „Нестале бебе Београда”) није лице које је ослобођено плаћања републичке административне таксе у складу са чланом 18. Закона.

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Да ли постоји законски основ да локална пореска администрација утврђује накнаду за заштиту и унапређење животне средине за период од 1. јануара 2019. до 1. марта 2019. године, по основу коришћења стамбених и пословних зграда, станова и пословних просторија за становање, односно обављање пословне делатности, као и за коришћење земљишта за обављање редовне делатности?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00037/2019-04 од 30.01.2019. год.)

Према одредби члана 134. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018, у даљем тексту: Закон), обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине је:

1) правно лице и предузетник које обавља одређене активности које утичу на животну средину, односно физичко лице које утиче на животну средину;

2) власник теретних возила, односно лица која обављају транспорт нафте и нафтних деривата, односно сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију.

Сагласно одредби члана 276. став 1. Закона, правно лице и предузетник који обавља активности које утичу на животну средину у складу са Уредбом о одређивању активности чије обављање утиче на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 109/09 и 8/10, у даљем тексту: Уредба) плаћа накнаду за заштиту и унапређивање

животне средине по основу обављања одређених активности које утичу на животну средину у периоду од 1. јануара 2019. године до 1. марта 2019. године, на основу укупног износа који је утврђен за 2018. годину сразмерно наведеном периоду по основу члана 87. став 3. тач. 1) и 2) Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон, 72/09 – др. закон, 43/11 – УС, 14/16 и 76/18), у једнаким месечним ратама, у року од 15 дана по истеку месеца за претходни месец.

Према одредби члана 277. став 3. Закона, до доношења подзаконских аката на основу овлашћења из овог закона, примењиваће се подзаконски акти донети на основу закона који даном примене овог закона престају да важе, ако нису у супротности са овим законом.

Сходно одредби члана 278. став 1. тачка 10) Закона, даном почетка примене Закона престају да важе одредбе члана 27. ст. 5–7, одредбе члана 85, одредбе члана 85а ст. 3. и 4, као и одредбе члана 86, одредбе члана 87. осим става 3. тачке 3) и става 6. истог члана и одредбе члана 88. Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон, 72/09 – др. закон, 43/11 – УС, 14/16 и 76/18).

Према томе, даном почетка примене Закона, а у вези са накнадом за заштиту и унапређивање животне средине, више се не може вршити утврђивање накнаде по основу коришћења стамбених и пословних зграда, станова и пословних просторија за становање, односно обављање пословне делатности, као и за коришћење земљишта за обављање редовне делатности.

Наиме, за период од 1. јануара до 1. марта 2019. године, накнаду за заштиту и унапређивање животне средине по основу обављања активности које утичу на животну средину сходно Уредби, плаћа искључиво правно лице, односно предузетник којем

је у 2018. години утврђена накнада за заштиту и унапређивање животне средине.

Основицу накнаде за период 1. јануар – 1. март 2019. године чини укупан износ који је утврђен за 2018. годину по свим основима по којима је утврђивана накнада обвезнику те накнаде по основу обављања активности од утицаја на животну средину (на пример, утврђена је по основу коришћења непокретности пословног простора и по основу обављања активности), с тим што износ за плаћање накнаде у 2019. години мора бити сразмеран наведеном периоду.

Обвезнику који у периоду јануара или фебруара 2019. године престане да обавља активности које утичу на животну средину обавеза се утврђује на наведени начин, односно сразмерно периоду пословања, односно од почетка године до дана престанка обављања конкретне делатности.

2. Који орган је надлежан за спровођење принудне наплате накнада за коришћење јавних добара, а посебно у поступку принудне наплате накнада за воде?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00005/2019-04 од 28.01.2019. год.)

Према одредбама члана 78. став 1, члана 83. став 1. и члана 97. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, бр. 95/2018, у даљем тексту: Закон), орган надлежан за утврђивање накнаде за коришћење вода, накнаде за извађени речни нанос и накнаде за испуштену воду је министарство у чијој су надлежности послови водопривреде, односно надлежни орган аутономне покрајине за територију аутономне покрајине.

Сходно одредбама члана 88. став 1. и члана 93. став 1. Закона, орган надлежан за утврђивање накнаде за одводњавање и накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини је јавно водопривредно предузеће у чијој надлежности је управљање системима за одводњавање у јавној својини, односно јавно водопривредно предузеће у чијој су надлежности управљање тим водним објектима и системима.

Према одредби члана 271. став 1. Закона, у погледу поступка утврђивања, контроле, наплате, повраћаја, камате, принудне наплате, застарелости и осталог што није прописано Законом лица надлежна за утврђивање накнаде сходно примењују одредбе закона којим се уређују порески поступак и пореска администрација.

У складу са чланом 271. став 2. Закона, поступак утврђивања, контроле и наплате накнаде који спроводи орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу јавних прихода, врши се у складу са одредбама закона којим се уређују порески поступак и пореска администрација.

Одредбом члана 271. став 3. Закона прописано је да се, изузетно, на поступак утврђивања накнада које утврђују, обрачунавају и наплаћују јавна предузећа, корисници шума и шумског земљишта, регулаторно тело надлежно за управљање лукама, регулаторна агенција, управљачи заштићеног подручја, управљачи јавног пута, управљачи јавне железничке инфраструктуре, управљачи туристичког простора примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а на поступак принудне наплате примењују се одредбе закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

Одредбом члана 278. став 1. тачка 7) Закона прописано је да даном почетка примене престају да важе одредба члана 90. став 2. тачка 2), одредбе чл. 153–177ђ, као и одредбе чл. 191–195. Закона о водама („Службени гласник РС”, бр. 30/10, 93/12 и 101/16).

Према томе, у зависности од чињенице ко врши утврђивање и наплату конкретне накнаде за коришћење јавних добара, Законом је утврђена примена различитог закона за утврђивање накнаде (закон којим се уређује порески поступак, односно закон којим се уређује општи управни поступак), односно примена одређеног закона за спровођење поступка принудне наплате накнаде (закон којим се уређује порески поступак, односно закон којим се уређује поступак извршења и обезбеђења).

С тим у вези, Законом је дато овлашћење лицу надлежном за утврђивање накнаде да, између осталог, спроводи поступак принудне наплате накнаде, при чему се на тај поступак сходно примењују одредбе закона којим се уређују порески поступак и пореска администрација. Такође, када поступак утврђивања, контроле и наплате накнаде спроводи орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу јавних прихода, примењују се одредбе закона којим се уређују порески поступак и пореска администрација.

Изузетно, у случајевима када накнаде утврђују, обрачунавају и наплаћују јавна предузећа, односно корисници шума и шумског земљишта, регулаторно тело надлежно за управљање лукама, регулаторна агенција, управљачи заштићеног подручја, управљачи јавног пута, управљачи јавне железничке инфраструктуре, управљачи туристичког простора којима припада приход од утврђених и наплаћених накнада, на поступак утврђивања накнада примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а на поступак принудне наплате примењују се одредбе закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

У конкретном случају, имајући у виду да је за утврђивање накнаде за коришћење вода, накнаде за извађени речни нанос и накнаде за испуштену воду надлежно министарство у чијој су надлежности послови водопривреде, односно надлежни орган

аутономне покрајине, предметни орган надлежан је и за поступак принудне наплате, при чему на поступак принудне наплате сходно примењује одредбе закона којима се уређују порески поступак и пореска администрација.

Међутим, на поступак утврђивања и наплате накнаде за воде и то накнаде за одводњавање и накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини, примењују се одредбе закона који уређује општи управни поступак, док се поступак принудне наплате врши у складу са одредбама закона који уређује поступак извршења и обезбеђења, с обзиром да предметне накнаде утврђује јавно водопривредно предузеће у чијој надлежности је управљање системима за одводњавање, односно управљање водним објектима и системима у јавној својини.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У ЈАНУАРУ 2019. ГОДИНЕ

ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о изменама Правилника о ближим условима, начину и поступку остваривања ослобођења од плаћања акцизе на производе које произвођач, односно увозник продаје дипломатским и конзуларним представништвима и међународним организацијама, као и на деривате нафте, биогорива и биотечности који се продају на основу међународног уговора	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 3 од 18. јануара 2019. год.
Правилник о изменама и допуни Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 3 од 18. јануара 2019. год.
Правилник о измени Правилника о облику и садржини извештаја о пословању слободне зоне	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 25. јануара 2019. год.

ОДЛУКЕ	
Одлука о измени Одлуке о одређивању одговорних лица и тела за управљање програмима претприступне помоћи Европске уније у оквиру инструмента за претприступну помоћ (ИПА II) за период 2014–2020. године	<i>Сл. гласник РС, бр. 3 од 18. јануара 2019. год.</i>
Одлука о измени Одлуке о одређивању одговорних лица и тела у систему управљања програмима претприступне помоћи Европске уније за период 2007–2013. године	<i>Сл. гласник РС, бр. 3 од 18. јануара 2019. год.</i>
ОСТАЛО	
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ акциза из члана 9. став 1. тачка 1), тачка 2) алинеја трећа, тачка 3) алинеја четврта, тачка 4), тачка 5) алинеја четврта, тачка 6) и тачка 7) алинеја трећа, члана 9. став 5. тачка 1) подтачка (1) алинеја трећа, подтачка (4) алинеја прва, подтач. (5) и (6), тачка 2), тачка 3) подтачка (1) алинеја трећа, подтачка (2) алинеја прва, подтачка (3), тач. 4), 5) и 6), члана 12а, чл. 14. и 14а и члана 40г Закона о акцизама годишњим индексом потрошачких цена у 2018. години	<i>Сл. гласник РС, бр. 4 од 25. јануара 2019. год.</i>

<p>УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ НЕОПОРЕЗИВИ ИЗНОСИ пореза на доходак грађана из члана 9. став 1. тач. 9), 12), 13), 29) и 30), члана 15а ст. 2, 4. и 5, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 5), 7), 8) и 9), члана 21а став 2. и члана 85. став 1. тачка 11) Закона о порезу на доходак грађана годишњим индексом потрошачких цена у 2018. години</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 4 од 25. јануара 2019. год.</p>
<p>УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ из члана 56б став 2. тачка 1) и став 3. Закона о порезу на додату вредност</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 4 од 25. јануара 2019. год.</p>
<p>УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОС из члана 13. став 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање годишњим индексом потрошачких цена у 2018. години</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 4 од 25. јануара 2019. год.</p>
<p>УСКЛАЂЕНИ ИЗНОСИ накнада из члана 32. став 3, члана 40. став 3, члана 45. став 1. тачка 4) и члана 54. став 3. Закона о дувану</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 4 од 25. јануара 2019. год.</p>

<p>УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ накнада из јединствене тарифе по којој се наплаћују накнаде за услуге које врши Управа за трезор</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 5 од 31. јануара 2019. год.</p>
<p>ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ</p>	
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1207 of 27 August 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1207 од 27. августа 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1208 of 27 August 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1208 од 27. августа 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.</p>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1209 of 27 August 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1209 од 27. августа 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1243 of 13 September 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1243 од 13. септембра 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1489 of 3 October 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1489 од 3. октобра 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1530 of 10 October 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1530 од 10. октобра 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1531 of 10 October 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1531 од 10. октобра 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1785 of 15 November 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1785 од 15. новембра 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој	Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/1864 of 28 November 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/1864 од 28. новембра 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој	Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.
CORRIGENDUM to Commission implementing Regulation (EU) 2018/553 of 3 April 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature ИСПРАВКА УРЕДБЕ КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/553 од 3. априла 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 1 од 11. јануара 2019. год.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132